

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Prekršajni sud u Zagrebu, po sutkinji A. M., uz sudjelovanje G. K. R. kao zapisničarke, u prekršajnom predmetu protiv okr. X. d.d. (ranije X. d.d.) i dr. koje brane odvjetnici iz Odvjetničkog društva G., zbog prekršaja iz odredbe čl. 283. st. 1. toč. 9. i st. 2. i dr. Zakona o osiguranju i dr., u povodu optužnog prijedloga Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, klasa: 714-03/11-01/2, ur.br.: 326-116-11-1 od 16. lipnja 2011. godine nakon glavne javne rasprave održane dana 29. travnja 2015. u nazočnosti tužitelja, predstavnika I okr. i braniteljice D. G.-Ć., a odsutnosti II i III okr., na temelju odredbe čl. 183. Prekršajnog zakona dana 4. svibnja 2015., objavio je i

p r e s u d i o j e

I okr. pravna osoba X. d.d., sada X. d.d., sa sjedištem u Z.,

II okr. odgovorna osoba M. G. – V., predsjednica uprave I okr., i

III okr. odgovorna osoba G. N., član uprave I okr

k r i v i s u

1. što protivno čl. 122.st.1 .toč. 12. i čl. 121. Zakona o osiguranju nisu oblikovali, odnosno nisu raspolagali imovinom I okr. za pokriće matematičke pričuve
 - sa stanjem na dan 30. rujna 2009. u sjedištu I okr. u Z., jer su imovinu I okr. za pokriće matematičke pričuve u iznosu od 20.135.338,00 kn uložili u nekretninu upisanu u zemljišne knjige Općinskog građanskog suda u Z., zk.ul.br. ... k.č.br. ... k.o. T., što je u naravi poslovni prostor površine od 923,49 m² u Z. iako I okr. nije upisana u zemljišne knjige kao vlasnik iste nekretnine i takvo ulaganje potom prikazali u Pregledu ulaganja imovine za pokriće matematičke pričuve (traženo pokriće) na dan 30. rujna 2009. godine (Obrazac PU-1) i Analitičkom pregledu ulaganja prema obrascu PU-1 na dan 30. rujna 2009. godine kao ostvarenim u iznosu od 867.745.498,00 kuna što je iznos za 0,000026% veći od traženog pokrića od 867.745.275,00 kuna, iako su imali osnova kao ostvareni iznos ulaganja prikazati svega 847.610.160,00 kuna što je samo 97,68% traženog pokrića matematičke pričuve zbog čega stvarna vrijednost imovine za pokriće matematičke pričuve na dan 30. rujna 2009. godine nije bila najmanje jednaka visini traženog pokrića na isti dan
 - sa stanjem na dan 31. prosinca 2009. u sjedištu I okr. u Z., jer su imovinu I okr. za pokriće matematičke pričuve u iznosu od 19.707.366,00 kn uložili u nekretninu upisanu u zemljišne knjige Općinskog građanskog suda u Z., zk.ul.br. ... k.č.br. ... k.o. T., što je u naravi poslovni prostor površine od 923,49 m² u Z., iako I okr. nije upisana u zemljišne knjige kao vlasnik iste nekretnine i takvo ulaganje potom prikazali u Pregledu ulaganja imovine za pokriće matematičke pričuve (traženo pokriće) na dan 31. prosinca 2009. godine (Obrazac PU-1) i Analitičkom pregledu ulaganja prema obrascu PU-1 na dan 31. prosinca 2009. godine kao ostvarenim u iznosu od 899.925.267,00 kuna što je iznos za 0,00002% veći od traženog pokrića od 899.925.091,00 kuna,

iako su imali osnova kao ostvareni iznos ulaganja prikazati svega 880.220.901,00 kuna što je samo 97,81% traženog pokrića matematičke pričuve zbog čega stvarna vrijednost imovine za pokriće matematičke pričuve na dan 31. prosinca 2009. godine nije bila najmanje jednaka visini traženog pokrića na isti dan, dakle, što kao društvo za osiguranje i odgovorne osobe društva za osiguranje nisu oblikovali, odnosno raspolagali imovinom za pokriće matematičke pričuve sukladno odredbama čl. 119. - 123. Zakona o osiguranju,

2. što II i III okr. kao članovi uprave I okr. društva za osiguranje nisu izvršavali obveze člana uprave sukladno čl. 29. Zakona o osiguranju jer sukladno čl. 29. st. 1. cit. Zakona do 31. prosinca 2009. u sjedištu I okr. u Z., nisu osigurali poslovanje I okr. u skladu s odredbama čl.970. st.3. i 981. st.2. Zakona o obveznim odnosima, budući je I okr. sklopila ugovore o osiguranju života trećih osoba (osiguranika) za slučaj smrti i doživljenja s početkom osiguranja od 01. prosinca 2009. i to br. ..., br. ..., br. ... i br. ... s Y. d.d. kao ugovarateljem na temelju ponuda za sklapanje životnog osiguranja od 26.10.2009., ugovor br. ... s Y. d.d. kao ugovarateljem na temelju ponuda za sklapanje životnog osiguranja od 13.11.2009. te ugovore br. ..., br. ..., br. ... i br. ... s E. d.d. kao ugovarateljem na temelju ponuda za sklapanje životnog osiguranja od 05.11.2009., iako navedeni ugovori nisu sadržavali nužni pristanak osiguranika na sklapanje osiguranja i imenovanja korisnika; što sukladno čl. 29. st. 2. i 5. cit. Zakona do 31. prosinca 2009. nisu osigurali praćenje rizika kojima je I okr. pravna osoba izložena jer nisu detaljno propisali postupak ulaganja imovine u zajmove u iznosu otkupne vrijednosti osiguranja na temelju ugovora o životnom osiguranju te procedure i uvjete za odobravanje, prolongiranje i praćenje takvih zajmova pa je I okr. temeljem Ugovora o zajmu br. ... od 18.11.2003. i 18 dodataka istog od kojih je zadnji dodatak sklopljen 31.12.2009. društvu E. d.d. kao zajmoprimcu, ujedno i ugovaratelju životnog osiguranja u korist vlastitih zaposlenika, sukcesivno isplatila na ime zajma ukupan iznos od 31.316.314,00 kuna što je s obzirom na okolnost neredovitog povrata ranije danog zajma po osnovnom ugovoru i dodacima od svega 7.933.258,00 kuna i to isključivo putem cesija i kompenzacija te s obzirom da je ugovorena obračunata kamata u iznosu od 11.939.372,00 kuna pripisivana glavnici zajma dovelo do povećanja izloženosti I okr. prema tom zajmoprimcu; što nisu donijeli politike i procedure za identificiranje, mjerenje i praćenje kreditnog rizika u dijelu ulaganja iz kapitala i ostalih sredstava prilikom odobravanja zajmova društvu D. d.d. temeljem Ugovora br. ... od 02.07.2009., br. ... od 12.01.2009. i br. ... od 15.10.2009. jer ulaganja I okr. pravne osobe u zajmove nisu bila osigurana adekvatnim instrumentima osiguranja te što u poslovanju I okr. do zaključno 31. prosinca 2009. nisu prikladno ustrojili informacijski i informatički sustav jer I okr. nije samostalno održavala vlastiti računalni sustav niti je osigurala na drugi način zadovoljavajuće funkcioniranje računalnog sustava koji informatički sustav nije bio u potpunosti logički i sigurnosno razdvojen od sustava Y. d.d., pohrana pričuvne kopije podataka (backup) obavljala se na neodgovarajući način putem društva L. d.o.o. u čijim prostorijama se iste čuvaju temeljem usmenog dogovora, kopije se nalaze u sefu čije ključeve imaju isključivo djelatnici L. d.o.o., a što sve zajedno predstavlja značajni operativni rizik za I okr.,

dakle, što kao članovi uprave društva za osiguranje nisu izvršavali obveze člana uprave društva za osiguranje sukladno odredbama čl.29. Zakona o osiguranju,

3. što u sjedištu I okr. u Z., sa stanjem na dan 30. rujna 2009. i 31. prosinca 2009. ulaganja I okr. pravne osobe u nekretnine - poslovna zgrada u R., upisana u zemljišne knjige Općinskog suda u R., zk.ul.br. ... k.č.br. ... k.o. R. i poslovni prostor u stambenoj zgradi u Z., upisana u zemljišne knjige Općinskog građanskog suda u Z., zk.ul.br. ... k.č.br. ... k.o. T. koje su financijskim izvještajima I okr. evidentirana kao ulaganja na poziciji aktive Bilance - 012 Ulaganja u zemljišta i građevinske objekte koji ne služe društvu za provođenje djelatnosti nisu ispravno vrednovali u skladu s odredbama Međunarodnih standarda financijskog izvještavanja jer su u pogledu navedenih ulaganja pogrešno primjenjivali odredbe Međunarodnog računovodstvenog standarda 16 Nekretnine, postrojenja i oprema pri čemu su korištenjem modela revalorizacije sve promjene procjene vrijednosti navedenih ulaganja u nekretnine iskazivali kroz kapital (revalorizacijske pričuve) umjesto da su pravilno primijenili odredbe Međunarodnog računovodstvenog standarda 40 Ulaganje u nekretnine a prema kojima je promjena vrijednosti nekretnina koje ne služe vlasniku za provođenje djelatnosti potrebno

uz korištenje modela fer vrijednosti ili modela troška priznavati kao dobit ili gubitak u računu dobiti ili gubitka,

dakle, što kao poduzetnik pravna osoba i odgovorne osobe poduzetnika ne sastavljaju i ne prezentiraju godišnje financijske izvještaje primjenom Međunarodnih standarda financijskog izvještavanja,

čime su I, II i III okr. pod 1. počinili prekršajno djelo iz odredbe čl. 283. st. 1. toč. 9. i st. 2. Zakona o osiguranju (NN 151/05, 87/08, 82/09, 54/13, 94/14), u svezi čl. 35. Zakona o izmjenama i dopunama cit. Zakona (NN 54/13), II i III okr. pod 2. počinili prekršajno djelo iz odredbe čl. 285. st. 1. toč. 1. Zakona o osiguranju (NN 151/05, 87/08, 82/09, 54/13, 94/14), a I, II i III okr. pod 3. počinili prekršajno djelo iz odredbe čl. 32. st. 1.toč. 12. i st. 2. Zakona o računovodstvu (NN 109/07, 54/13),

pa im se temeljem cit. odredbe

izriče

I okr. pravnoj osobi NOVČANA KAZNA U IZNOSU OD 500.000,00 kn (petstotisućakuna) za djelo pod 1.

I okr. pravnoj osobi NOVČANA KAZNA U IZNOSU OD 10.000,00 kn (desettisućakuna) za djelo pod 3.

II okr. odgovornoj osobi NOVČANA KAZNA U IZNOSU OD 20.000,00 kn (dvadesettisućakuna) za djelo pod 1.

II okr. odgovornoj osobi NOVČANA KAZNA U IZNOSU OD 5.000,00 kn (pettisućakuna) za djelo pod 2.

II okr. odgovornoj osobi NOVČANA KAZNA U IZNOSU OD 5.000,00 kn (pettisućakuna) za djelo pod 3.

III okr. odgovornoj osobi NOVČANA KAZNA U IZNOSU OD 20.000,00 kn (dvadesettisućakuna) za djelo pod 1.

III okr. odgovornoj osobi NOVČANA KAZNA U IZNOSU OD 5.000,00 kn (pettisućakuna) za djelo pod 2.

III okr. odgovornoj osobi NOVČANA KAZNA U IZNOSU OD 5.000,00 kn (pettisućakuna) za djelo pod 3.

Temeljem odredbe čl.39 st.1. toč.2. Prekršajnog zakona I okr. pravnoj osobi se izriče UKUPNA NOVČANA KAZNA U IZNOSU OD 510.000,00 kn (petstodesettisućakuna), II okr. odgovornoj osobi se izriče UKUPNA NOVČANA KAZNA U IZNOSU OD 30.000,00 kn (tridesettisućakuna), a III okr. odgovornoj osobi se izriče UKUPNA NOVČANA KAZNA U IZNOSU OD 30.000,00 kn (tridesettisućakuna).

Temeljem čl. 33. st.10. Prekršajnog zakona (Narodne novine 107/07 i 39/13) I, II i III okrivljenici su obvezni platiti novčanu kaznu u korist Državnog proračuna na račun broj: HR1210010051863000160, model HR63, poziv na broj odobrenja za I. okrivljenu pravnu osobu 6068-20454-31032891017, poziv na broj odobrenja za II. okrivljenika 6068-20454-31032891025 i poziv na broj odobrenja za III. okrivljenika 6068-20454-31032891033, i to u roku od 15 dana po pravomoćnosti ove presude, a u protivnom postupit će se prema odredbi čl. 34. Prekršajnog zakona. Ukoliko u ostavljenom roku plate 2/3 novčane kazne, smatrat će se daje novčana kazna plaćena u cjelini.

Temeljem članka 183. stavak 2. PZ-a (NN 107/07), u svezi čl. 48. Zakona o izmjenama i dopunama PZ-a (NN 39/13), okrivljenici se upozoravaju da ukoliko u roku koji im je određen za plaćanje novčane kazne uplate dvije trećine izrečene novčane kazne, smatrat će se da je novčana kazna u cjelini uplaćena.

Temeljem čl. 139. st. 3. u vezi s čl. 138. st. 2. i 3. Prekršajnog zakona, I, II i III okrivljenici su obvezni naknaditi trošak prekršajnog postupka u paušalnom iznosu od 1.500,00 (tisućpetsto) kn - S V A K I, u korist Državnog proračuna na račun broj: HR1210010051863000160, model HR63, poziv na broj odobrenja za I. okrivljenu pravnu osobu 6068-20454-32032891018, poziv na broj odobrenja za II. okrivljenika 6068-20454-32032891026 i poziv na broj odobrenja za III. okrivljenika 6068-20454-32032891034, i to u roku od 15 dana po pravomoćnosti ove presude, a u protivnom troškovi će se naplatiti prisilno, temeljem čl. 152. st. 4. i 1 i . Prekršajnog zakona.

O b r a z l o Ź e n j e

Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga podnijela je optužni prijedlog protiv I - III okrivljenika radi djela prekršaja činjenično i pravno opisanih u izreci ove presude.

U povodu optužnog prijedloga Prekršajni sud u Zagrebu je temeljem odredbe čl.230. PZ-a dana 2. studenoga 2012. godine izdao prekršajni nalog, a koji je temeljem odredbe čl.238. st.9. PZ-a povodom prigovora okrivljenika stavljen izvan snage, te je proveden prekršajni postupak.

Na glavnu raspravu dana 29.4.2015. godine II i III okr. odgovorne osobe su pozvane sukladno odredbi čl. 145. st. 5. PZ-a, putem oglasne ploče suda. Naime, iz ponašanja II i III okr. tijekom ovog postupka očigledno proizlazi da oni izbjegavaju primitak poziva suda. II i III okr. su na prekršajni nalog suda izjavile prigovor putem branitelja odvjetnika N. G. iz Odvjetničkog društva G. te u spis dostavili punomoći od 15.11.2012. i 17.11.2012. za odvjetnike iz tog Odvjetničkog društva kojim ih ovlašćuju na zastupanje u ovom prekršajnom postupku, a kojim prigovorom poriču prekršaj. Dakle, okrivljenici su upoznati da se povodom ovog njihovog prigovora vodi protiv njih prekršajni postupak. Međutim, poziv za glavnu raspravu za dan 21.6.2013. vratio se za II okr. neuručen s adrese koju je naznačio tužitelj u optužnom prijedlogu uz naznaku HP-a „obaviješten nije podigao pošiljku“, a za III okr. neuručen s adrese koju je naznačio tužitelj u optužnom prijedlogu uz naznaku HP-a „nepoznat“. Poziv za glavnu raspravu za dan 30.1.2014. vratio se za II okr. neuručen s adrese koju je naznačio tužitelj u optužnom prijedlogu uz naznaku HP-a „obaviješten nije podigao pošiljku“, a za III okr. je poziv upućen na adresu u S., na kojoj je prema podacima iz JRO MUP RH prijavljen od 9.1.2012. godine uredno uručen. Stoga je sudac putem PU zadarske, PP Z., zatražio terensku provjeru da li II okr. M. G.-V. stanuje na adresi prebivališta označenoj u optužnom prijedlogu Z. Dopisom od 17.7.2014. ova policijska postaja obavijestila je sud kako ona posjeduje stan na navedenoj adresi gdje dođe povremeno, ali prebiva na adresi u Z. Provjerom u JRO MUP RH je utvrđeno da II okr. od 5.2.2013. ima prijavljenu adresu prebivališta u Z. Poziv za glavnu raspravu 7.10.2014. II okr. M. G.-V. uredno je zaprimila na navedenoj adresi u Z. a poziv za III okr. G. N. s adrese u S. vraćen je neuručen uz naznaku HP-a „obaviješten nije podigao pošiljku“. Poziv za glavnu raspravu za dan 18.2.2015. godine za II i III okr. vraćen je neuručen uz naznaku „obaviješten nije podigao pošiljku“, a također iz istog razloga nisu II i III okr. uručeni pozivi za glavnu raspravu za dan 29.4.2015. godine. Stoga je temeljem naprijed cit. odredbe PZ-a poziv za istu glavnu raspravu za II i III okr. ponovljen na način da su pozivi istaknuti na oglasnoj ploči suda, pri čemu sudac nije prihvatio razloge kojima II okr. M. V. ispričava svoj nedolazak na glavnu raspravu dana 29. travnja 2015. godine - službeni put u Osijek dana 28.4.2015., jer je poziv za ovu glavnu raspravu uredno i na vrijeme primila pa je trebala svoje službene obaveze prilagoditi toj činjenici.

Predstavnik I okr. pravne osobe na usmenom ispitivanju izjavio je da je pravna osoba podnijela sudu u ovom postupku svoju obranu zajedno s II i III okr. odgovornim osobama kod navoda koje obrane u cijelosti ostaje te bi još htio dodati da je društvo razborit, konzervativan i oprezan poduzetnik poslovanje je usmjereno na sve zakonske propise, ostvarivanje dobiti, te sigurnosti društva i osiguranika. Društvo posluje profitabilno, društvo je u godini kada ovlaštenu tužitelj utvrdio može bitno počinjenje prekršaja ostvarilo 32 milijuna kuna dobiti, dok je cijelo tržište životnih osiguranja za 2009. godine završilo s gubitkom od 36 milijuna kuna, dokaz tome su revidirani podaci koji se mogu naći na stranicama HANFA-e. Društvo je ostvarilo 22 milijuna kuna jamstvenog kapitala što je gotovo tri puta više od granice solventnosti koja je iznosila 46 milijuna kuna. Društvo je također u 2010. godini ostvarilo dobit od 34 milijuna kuna uz jamstveni kapital preko 150 milijuna kuna.

Društvo na 31.12.2014. ima najveći jamstveni kapital od društava za životno osiguranje u RH i on iznosi preko 300 milijuna kuna. Za točku 1. i 2. optužnog prijedloga bi želio naglasiti da društvo cijelo vrijeme raspolagalo pokrićem matematičke pričuve gotovo 900 milijuna kuna za 2009. godine dok se tek 2,3% imovine odnosilo na ulaganje u spornu nekretninu. Društvo je pored imovine za pokriće matematičke pričuve raspolagalo s dodatnim 235 milijuna kuna kapitala što je vidljivo iz financijskih izvještaja za 2009. godinu. Također iz financijskih izvještaja za 2009. vidljivo je daje društvo raspolagalo s 74 milijuna kuna više kapitala od granice solventnosti. Ulaganje u spornu nekretninu bilo je usmjereno na stabilnost imovine i rast imovine društva u namjeri ostvarivanja dobiti odnosno prihoda od te imovine. Nekretnina nije zadovoljavala 1 od 4 uvjeta koje Zakon navodi kao sposobnost da bi bila imovina za pokriće matematičke pričuve. Takvim ulaganjem nisu bili ugroženi interesi osiguranika niti interesi javnog poretka i šire društvene zajednice. Pod optužnim prijedlogom točke 3 što se tiče optužbe da ugovori za osiguranje nisu valjano sklapani, može reći da navedeni uzorak predstavlja tek nekoliko promila od ukupnog broja police koje su te godine ugovarane. Regulator je upravo te police izdvojio, budući su se kod njih ugovaratelji pojavili E. i Y., a isto je bilo dijelom povećanog nadzora i pažnje regulatora usmjerene na odnose društava unutar koncerna. Činjenica je da tih nekoliko policama nije imalo suglasnost osiguranika odnosno suglasnost osiguranika kod treće osobe nije prekršaj iz razloga što su ti osiguranici bili kontinuirano ugovorne strane i po prethodno sklopljenim policama koje su neposredno prethodile tim sklopljenim policama, a također ti su osiguranici naknadno dali suglasnost i potpisali navedene police osiguranja. Naglašava daje ugovor o osiguranje osoba sukladno naravi policama te Zakonom o obveznim odnosima i ugovore osiguranja osoba od nesretnog slučaja isto tako regulirao tim odredbama, poslovna praksa društava za osiguranje u RH posebice kod skupnog ugovaranja policama osiguranja od nesretnog slučaja i životnog osiguranja, nije sadržavala i neposredne pismene suglasnosti osiguranika, a što je ovlaštenom tužitelju i poznato. Dalje pod 4 optužnog prijedloga osporavaju optužbe koje im se stavljaju na teret da ne bi ispunili obveze iz čl. 29. st. 4. Paušalni su navodi ovlaštenog tužitelja o nepoštivanju Zakona o osiguranju, nerentabilnosti ugovorenih poslova da je tome tako, želio bi pojasniti poslove zajmova koje je društvo davalo temeljem otkupne vrijednosti police osiguranja života, zajam ili predujam kako ga naziva Zakon o obveznim odnosima je pravo ugovaratelja, on omogućuje ugovaratelju ako su plaćene barem tri godišnje premije da koristi dio sredstava koja su formirana u matematičkoj pričuvi u toj polici i prije njenog dospijeca. Posao zajma iz otkupne vrijednosti najsličniji je lombardnom kreditu. Ugovaratelj koristi novac prije isteka uz kamatu dok je osiguratelj za ta sredstva koja je dao na korištenje osiguran otkupnom vrijednosti police. Potpuno su nejasni navodi ovlaštenog tužitelja da je upitna bila isplativost takvog posla, budući je društvo samo na kamatama godišnje po zajmu iz otkupne vrijednosti ugovaratelju E. prihodovalo oko 2 milijuna kuna što je vidljivo iz financijske analitike. Navodi tužitelja da su kamate pripisivane glavnici za davatelja zajma - osiguratelja nisu sporna, budući davatelj zajma cijelo vrijeme ima pokriće preko visine danog zajma police. Dodatno naglašavaju da se kamate više ne prolongiraju, već da su iste naplaćene, što imaju dokaz u financijskim analitikama. Pod točkom 4/B također ističu da su navodi ovlaštenog tužitelja ovdje paušalni i kao takvi nemaju posljedica u poslovanju društva niti u ugrožavanju bilo kakvog javnog društvenog interesa. Da društvo uspješno upravlja rizikom i kapitalom dokaz je da je društvo za poslovnu 2009. bilo najprofitabilnije društvo u RH. Društvo je za 2009. platilo preko 7,9 milijuna kuna poreza na dobit. Za poslovnu godinu 2010. društvo je platilo 7,4 milijuna kuna poreza na dobit. U 2011. godini društvo je platilo 14,3 milijuna kuna poreza na dobit. Predlaže da se zatraži od Ministarstva financija podaci o uplati poreza na dobit od životnih osiguranja kako bi ovdje sud mogao cijeniti prethodne navode i okolnost što znači uspješno upravljati ulaganjima i rizicima. Ovdje ovlaštenu tužitelj navodi da se rizikom smatra nemogućnost postizanja cilja odnosno opasnost da događaj, postupci i neiskorišteni potencijali imaju negativan utjecaj na postizanje ciljeva. Društvo za navedenu poslovnu godinu je ostvarilo sve svoje poslovne ciljeve, ostvarilo dobit platilo porez na dobit, pripisalo dobit svojim osiguranicima. Iz navedenog činjenja nije bilo nikakvih daljnjih rizika niti ugrožavanja prava osiguranika dioničara ili državnog proračuna. Obilježja djela su kao takva potpuno beznačajna. Pod točkom 5. optužnog prijedloga, što se tiče evidentiranja nekretnina u koje je društvo ulagalo sukladno MRS 16 odnosno MRS 40, predmetno postupanje društva nije prekršaj niti je počinjeno djelo suprotno odredbama Zakona o računovodstvu i odredbama Zakona

o osiguranju. Društvo obveznih primjena MRS i MSFI društvo je navedenu nekretninu tijekom

poslovanja stjecala, putem njih obavljala svoju djelatnosti, samim time i klasificirao po MRS 16. Tumačenje navedenog MRS 16 i vrednovanje nekretnine po MRS 16 nije imalo utjecaja na ukupnu imovinu niti utjecaja na interese osiguranika. Navedenim ulaganjem htjelo se postići ravnomjernije iskazivanje dobitka i očuvanje stabilnosti društva. Navedeno činjenje različito tumačenje MRS odredbi nije protuzakonito, a imovina na koju se odnosi pitanje vrednovanje činila je tek 7,7% imovine društva za 2009. godinu. Da su ispravno postupali potvrđeno je u revidiranom financijskom izvješću za 2009. godinu koje su dostavili i koje je dva puta dostavljeno sudu, navedena izvješća revidirana su od strane ovlaštenog revizora C. d.o.o., u istom mišljenju revizora nije pronađeno iskazivanje bilo kojih financijskih statusa suprotno Zakonu o računovodstvu odnosno MRS odredbama. Regulator odnosno ovlaštenu tužitelj nije osporio navedeno revizorsko izvješće, odnosno isto je prihvatio. Zaključno, da sva obilježja poslovanja koje je tužitelj naveo u OP-u nema značenje prekršaja niti zakonskog odstupanja već eventualno nepravilnosti u poslovanju koja su redom sva otklonjena i što je regulator, ovlaštenu tužitelj izdao rješenje kojim bi to potkrijepio. Ponovno ističe da društvo nije ugrozilo navedenim postupanjem društveni interes niti interes osiguranika niti interes šire zajednice. Društvo je za poslovne godine od 2009. do 2011. platilo u državni proračun preko 30 milijuna kuna poreza na dobit, stoga smatraju da je društvo cijenjeni član djelatnosti osiguranja, uspješno posluje sukladno Zakonu i međunarodnim standardima poslovanja. Smatraju da nije počinjen prekršaj, pa bi svako kažnjavanje i onoga što društvo doprinosi kod punjenja državnog proračuna smatrali protuzakonitim i nemoralnim.

Braniteljica nije imala pitanja za predstavnika I okr. Predložila je ponovno saslušanje svjedoka koji su izvanraspravno saslušani 7.10.2014. godine i to na glavnoj raspravi, a sve kako bi okrivljeni mogli postavljati pitanja neposredno u skladu s njihovim pravom da sami ispituju svjedoke na glavnoj raspravi, a zajamčeni čl. 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, a sve kako ne bi došlo do povrede prava na procesnu ravnopravnost stranaka u ovom postupku odnosno povrede načela jednakosti oružja. Drugo, predlaže kao i u svojoj obrani pozvati ovlaštenog tužitelja na nadopunu optužnog akta u pogledu vremena počinjenja djela navedenih i opisanih u točki 4. optužbe, a sve iz razloga kako je to navedeno u obrani. Treće, na okolnost da su financijska izvješća za 2009. godinu sačinjena objektivno i stručno uz pravilnu primjenu MRS-a predlažu saslušanja revizora I. B. i D. V. na adresi C. d.o.o. S. Predlažu provesti financijsko vještačenje na okolnost da prelazak na MRS 40 nije imao utjecaj na visinu materijalne imovine evidentirane u bilanci kao i obrascu PU-1. Četvrto, na okolnost da društvo uspješno upravlja imovinom iz kapitala te da nije postojao nikakav rizik poslovanja na koji upire neosnovano ovlaštenu tužitelj, predlaže se službenim putem od Ministarstva financija za godine 2009., 2010. i 2011. zatražiti koliko je ovdje I okr. platio poreza na dobit te zatražiti isto tako informaciju koliko su za navedena razdoblja ostala društva za osiguranja platila takav porez. Predlaže se u svojstvu svjedoka saslušati gospodinu N. T. na navode iz točke 3 optužnog akta, a sve iz razloga jer je isti u spornom periodu bio neposredno odgovorna osoba za izdavanja polica osiguranja pa tako i pribavu predmetnih suglasnosti.

Predstavnik tužitelja koji nije imao pitanja za predstavnika I okr., a osvrćući se na njegovu obranu iznesenu na glavnoj raspravi dana 29. travnja 2015. godine, ističe da su navodi predstavnika I okr. pravne osobe dani isključivo s ciljem izbjegavanja prekršajne odgovornosti, a izneseni dokazni prijedlog za pribavom podataka o plaćenim porezima od Min. fin. predstavlja neosnovani pokušaj odugovlačenja postupka, a budući da se I okr. pravnoj osobi ne stavlja na teret neplaćanje poreza. Vezano uz istaknute prijedloge za saslušanjem ovlaštenih revizora koji su iz društva C. d.o.o., postupak revizije financijskih izvješća društva X. d.d. u 2009. godini proveden je od društva C. d.o.o. u skladu s međunarodnim revizijskim standardima. Ti standardi zahtijevaju planiranje i provođenje revizije do razine koja je potrebna za postizanje razumnog uvjerenja o tome da financijska izvješća ne sadrže značajne pogrešne iskaze. Navedeni revizijski postupak obuhvaća ispitivanje na osnovi uzorka, a kako je to i navedeno na stranici 3. Revizorskog izvješća koje odvjetnica okrivljenika netom predala na raspravi. Utoliko ni odstupanja te nezakonitosti koje su utvrđene u upravnom postupku koje je provela HANFA, a okrivljenici i naknadno otklonili te je navedene nezakonitosti također prilikom potvrđivanja otklanjanja nezakonitosti potvrdio i drugi ovlaštenu revizor. Navedena rješenja kojima je društvo naloženo otklanjanje su pravomoćna te je i Agencija donijela rješenje kojima je utvrdila da su nezakonitosti otklonjene. Vezano uz dokazni prijedlog za financijskim vještačenjem ističe se da isti

nije od značaja na predmetni postupak. Također vezano uz dokazne prijedloge saslušanja svjedoka ističe se da su navedeni svjedoci saslušani u skladu s čl. 167. st. 7. Prekršajnog zakona, a u vezi s čl. 173. st. 1. Prekršajnog zakona. Njihov prijedlog za saslušanjem prema mišljenju ovlaštenog tužitelja usmjerenje na odugovlačenje postupka, a budući da su okrivljenici zastupani po punomoćniku bili prisutni na raspravi za ispitivanje navedenih svjedoka koji su detaljno iskazivali, tužitelj nema daljnjih dokaznih prijedloga i predlaže zaključiti glavnu raspravu.

Braniteljica okrivljenika na to ističe da ovlašteni tužitelj sasvim neosnovano pokušava diskreditirati revizorsko izvješće za 2009. godine tvrtke C. d.o.o. imputirajući tezu da bi postupak ocijene financijskih izvješća koje provode revizori bio potpuni drugačiji od postupka koje provodi HANFA u nadzoru tih istih izvještaja. Dok pritom svjesno zaobilazi činjenicu da su MRS jedinstveni za sve pa tako i za revizore i za nadzorna tijela ovdje ovlaštenog tužitelja. Dakle radi se o činjenici da je revizor utvrdio da je I okr. u svojim financijskim izvješćima pravilno primjenjivao MRS. Ovlašteni tužitelj potpuno neosnovano ističe pravomoćnost i konačnosti rješenja donesenih u postupku nadzora implicirajući zapravo stav da se ovaj postupak nije trebao niti voditi jer da je tome tako danas zaista ne bi ovdje raspravljali, već bi Zakon odredio da se u takvim situacijama ne bi trebao voditi prekršajni postupak. Potpuno je nebitna činjenica što je branitelj okrivljenika bio na izvanraspravnom saslušanju svjedoka jer stranke imaju pravo same i neposredno saslušavati svjedoke i postavljati im pitanja u skladu s osnovnim ljudskim i načelima zajamčeno čl. 6. Konvencije. Kada bi sud odbio sve dokazne prijedlog okrivljenika danas izložene na ročištu, tada bi se zaista radilo o procesnoj nejednakosti u ovom postupku, a sve in favorem ovlaštenog tužitelja. Svi dokazi koji su predloženi predloženi su na okolnosti koje su bitne za donošenje odluke i meritorno odlučivanje u ovom postupku, a usmjereni su na otklanjanje bilo kakve prekršajne odgovornosti okrivljenika u ovom postupku kao i na činjenicu da postupanje okrivljenika nikome nije štetilo, da nije došlo do ugroženosti rizika na koje se poziva tužitelj te da je poslovanje društva u toj mjeri uspješno da doprinosi kroz ostvarenu dobit koristi prvenstveno svojim osiguranicima i samom društvu, ali i državi kroz pravilno ispunjavanje obveza i plaćanje poreza na dobit. Osim navedenog, sasvim je evidentno daje potrebno saslušati svjedoka T. kao neposredno odgovornu osobu za eventualno počinjenje djela koje se okrivljenima stavlja na teret, a opisano u točki 3. optužnog akta, stoga se ustraje na izvođenju dokaza. Okrivljenici ne odugovlače ovaj postupak, već žele da im se da mogućnost da dokažu da nisu krivi za počinjenje ovog prekršaja.

1, II i III okr. u zajedničkoj pisanoj obrani od 1. listopada 2014. godine su izjavili da su zaprimili Optužni prijedlog ovlaštenog tužitelja od 16. lipnja 2011. god., kojim prijedlogom se isti terete za počinjenje više prekršajnih djela, koja djela su poblize činjenično i pravno opisana pod točkama Optužnog prijedloga. Okrivljenici se ne osjećaju krivima za djela koja im se stavlja na teret. Preglednosti radi, okrivljenici će u nastavku iznijeti obranu po redosljedu navedenom u optužnom aktu.

Pod točkom 1. optužnog akta okrivljenicima se stavlja na teret da su sa stanjem na dan 30. rujna 2009. god. imovinu I.-okr. pravne osobe za pokriće matematičke pričuve u iznosu od 20.135.338.,00 kn uložili u nekretninu upisanu u zemljišne knjige Općinskog građanskog suda u Z., zk.ul. br. ..., k.č.br. ... k.o. T., iako je navedeno ulaganje bilo protivno odredbi čl. 122. st. 1. toč. 12. Zakona o osiguranju, s obzirom da I.-okr. pravna osoba nije u zemljišnoj knjizi upisana kao vlasnik te nekretnine, pa da su takvo protupropisno ulaganje prikazali u obrascu PU-1 na dan 30. rujna 2009. god., sve kako bi ulaganje imovine za pokriće matematičke pričuve bilo prikazano ostvarenim u iznosu koji je za 0,000026 % veći od traženog pokrića, iako da su imali osnova kao ostvareni iznos ulaganja prikazati svega 847.610.160,00 kn, što predstavlja samo 97,68 % traženog pokrića matematičke pričuve u iznosu od 867.745.275,00 kn, slijedom čega da stvarna vrijednost imovine za pokriće matematičke pričuve na dan 30. rujna 2009. god. nije bila najmanje jednaka visini traženog pokrića na isti dan, što daje protivno odredbi čl. 121. Zakona o osiguranju.

S obzirom na navedeno, ovlašteni tužitelj time tereti okrivljenike za počinjenje dva prekršajna djela opisana u čl. 283 st. 1. toč. 9 Zakona o osiguranju, kažnjivo po čl. 283. st. 2. Zakona o osiguranju.

Točkom 2. optužnog akta, ovlašteni tužitelj tereti okrivljenike za počinjenje prekršajnog djela, koje je po svojem opisu identično djelu pod toč. 1. optužnog akta, no koje se odnosi na dan 31. prosinca 2009. god., s time daje po navodima optužbe, taj prekršaj bio počinjen s ciljem da bi ulaganje imovine za pokriće matematičke pričuve bilo prikazano ostvarenim u iznosu koji je za 0,00002 % veći od

traženog pokrića, iako da su imali osnova kao ostvareni iznos ulaganja prikazati svega 880.220.901,00 kn, što da predstavlja samo 97,81 % traženog pokrića matematičke pričuve u iznosu od 899.925.091,00 kn, slijedom čega da stvarna vrijednost imovine za pokriće matematičke pričuve na dan 31. prosinca 2009. god. nije bila najmanje jednaka visini traženog pokrića na isti dan, što daje protivno odredbi čl. 121. Zakona o osiguranju.

S obzirom na navedeno, ovlaštenu tužitelj time ponovno tereti okrivljenike za počinjenje dva prekršajna djela opisana u čl. 283 st. 1. toč. 9 Zakona o osiguranju, kažnjivo po čl. 283. st. 2. Zakona o osiguranju.

Pri inkriminacijama iz toč. 1. i 2. optužnog akta, ovlaštenu tužitelj se poziva na primjenu odredbe čl. 39. st. 1. Prekršajnog zakona, odnosno na odredbe koje propisuju kažnjavanje kod stjecaja prekršaja.

Obrazlažući toč. 1. i 2. optužnog akta, ovlaštenu tužitelj pojašnjava termin matematičke pričuve, pozivajući se na odredbu čl. 119. Zakona o osiguranju, nadalje utvrđujući kako sporna nekretnina nije upisana u zemljišnoj knjizi kao vlasništvo I okrivljene pravne osobe, nadalje ističući kako je utvrđeno da I.-okr. niti do 01. siječnja 2010. god. pokrenula valjani zemljišnoknjižni postupak radi upisa prava vlasništva na toj nekretnini, a što daje u protivnosti s odredbom čl. 295. st. 8. Zakona o osiguranju. Navode očitovanja I.-okrivljenika, koje je isti dao ovlaštenom tužitelju prije pokretanja ovog postupka isti ustanovljuje kao dodatnu potvrdu svojeg stava o počinjenju prekršaja.

Što se tiče okrivljenih fizičkih osoba, odnosno 11. i 111.-okrivljenika, u odnosu na djela pod toč 1. i 2. optužbe, ovlaštenu tužitelj navodi da su isti u vrijeme počinjenja prekršaja bili predsjednicom i članom Uprave I.-okrivljene pravne osobe, te da su kao takvi, u smislu odredbe čl. 29. Zakona o osiguranju bili dužni osigurati poslovanje I.-okrivljenika sukladno Zakonu.

Prije svega, valja reći da navedena djela, opisana pod toč. 1. i 2. optužnog akta, ukoliko bi ih sud zaista utvrdio, ne mogu ni na koji način predstavljati, kako to implicira ovlaštenu tužitelj, četiri prekršajna djela na koja bi trebalo primjenjivati odredbu čl. 39. st. 1 Prekršajnog zakona koja propisuje kažnjavanje kod stjecaja više prekršajnih djela.

Ovdje se u odnosu na toč. 1. i 2. optužnog akta, ukoliko bi bile utvrđene kao počinjene, može primijeniti isključivo odredba čl. 39. st. 3. Prekršajnog zakona, tj. odredba koja regulira pitanje produljenog prekršaja, slijedom čega, a sukladno odredbi čl. 39. st. 2. istog zakona nema mjesta primjeni odredaba o stjecaju. Naime, odredba čl. 39. st. 3. Prekršajnog zakona glasi: „Produljeni prekršaj je počinjen kad je počinitelj počinio više istih ili istovrsnih prekršaja koja s obzirom na način počinjenja, njihovu vremensku povezanost i druge stvarne okolnosti što ih povezuju čine jedinstvenu cjelinu.” Ukoliko razmotrimo činjenični opis navodnih djela iz toč. 1. i 2. optužnog akta, možemo utvrditi da taj opis po svemu sadrži radnje koje po svojoj vrsti i vremenu činjenja, kao i svim drugim okolnostima što ih povezuju, čine jedinstvenu cjelinu.

Stoga nema govora o četiri odvojena prekršajna djela, već eventualno samo o jednom produljenom prekršajnom djelu. Osim toga, postupanje protivno odredbi čl. 121. st. 2. Zakona o osiguranju i ulaganje imovine za pokriće matematičke pričuve u spornu nekretninu, također po svojoj činjeničnoj i vremenskoj povezanosti eventualno mogu sačinjavati tek jedno prekršajno djelo.

Kako je već navedeno, ovlaštenu je tužitelj već kroz obrazloženje optužnog akta zauzeo stav o navodnoj neutemeljenosti obrazloženja koje mu je u tijeku pred-postupka dala I.-okrivljena pravna osoba. No, takav stav nije osnovan. Ovdje prije svega valja razmotriti ratio odredaba zakona koje propisuju formiranje imovine za pokriće matematičke pričuve. Imovina za pokriće matematičke pričuve namijenjena je pokriću obveza društva za osiguranje iz onih vrsta osiguranja za koje je potrebno oblikovati matematičku pričuvu. Također, Imovina za pokriće matematičke pričuve smije se upotrijebiti samo za isplatu tražbina iz osiguranja u vezi s kojima je oblikovana imovina za pokriće matematičke pričuve i ta imovina mora u svakom trenutku biti najmanje jednaka visini traženog pokrića. Ratio tih odredbi, odnosno formiranja posebne imovine osiguratelja za pokriće obveza koje je preuzeo po sklopljenim ugovorima o osiguranju je upravo zaštita osiguranika u ugovorima o osiguranju kod kojih se kumuliraju sredstva štednje ili sredstva za pokriće rizika u kasnijim godinama osiguranja na dulji rok.

I.-okrivljena pravna osoba na dan 30. rujna 2009. oblikovala je i raspolagala s ukupno 867.745.275,00 kn vrijedne imovine za pokriće matematičke pričuve. I.-okrivljena pravna osoba na dan 31. prosinca 2009. oblikovala je i raspolagala s ukupno 899.925.091,00 kn vrijedne imovine za pokriće matematičke pričuve. Upravo iz tog razloga i propada kvalifikacija ovlaštenog tužitelja iz činjeničnog opisa djela pod toč. 1. i 2. optužbe, kojim se navodi da I.-okrivljena pravna osoba nije

oblikovala ili raspolagala imovinom za pokriće matematičke pričuve sukladno odredbama Zakona odnosno na temelju njega donesenih propisa.

I.-okrivljena pravna osoba je za predmetne vremenske periode, raspolagala imovinom i oblikovala je u skladu s zakonom.

Izuzetno, tek manji dio imovine (2,32% na dan 30. rujna 2009. i 2,19% na dan 31. prosinca 2009.) I.-okrivljena pravna osoba uložila je u ovdje spornu nekretninu, s obzirom da je upravo ta nekretnina s obzirom na sve svoje karakteristike unovčiva i može jamčiti pokrivanju obveza iz ugovora o osiguranju.

Sporna nekretnina ima svoju tržišnu vrijednost, a ta se vrijednost dodatno povećavala i prihodima iz najma iste nekretnine, pa su u tom smislu suprotne tvrdnje ovlaštenog tužitelja netočne.

I.-okr. pravna osoba ističe kako je još 02. travnja 2009. sklopila ugovor s trgovačkim društvom M. d.o.o. koje je u ime I.-okr. preuzelo poslove pripreme dokumentacije potrebne u postupku zemljišno-knjižnog upisa kao i poslove izrade i potvrđivanja elaborata o etažiranju za spornu nekretninu. I.-okr. je u kontaktu s navedenim društvom primilo na znanje da upis zemljišnoknjižnog vlasništva u korist I.-okr. ni po čemu nije upitan, ali obzirom na kompleksnost i učestalost vanknjižnog vlasništva u Republici Hrvatskoj, zahtijeva složenu i dugotrajniju proceduru pripreme adekvatne dokumentacije kao valjanog osnova za upis. Time se I.-okr. pravna osoba i rukovodila pri procjeni iskazivanja navedene nekretnine u imovini za pokriće matematičke pričuve.

S obzirom na složenost radnji i dokumentacije koju je bilo potrebno pribaviti da bi se "prijedlog za upis" mogao i provesti u zemljišnim knjigama, a koje do dana 31. 12. 2009. nisu bile u cijelosti provedene, uprava Društva smatrala je uvjet iz članka 122. stavak 1. točka 12. Zakona neprimjerenim otkloniti na način da formalno ispuni uvjet podnošenjem zahtjeva za upis u zemljišne knjige nadležnog suda bez obzira što nije bio prikladan da se po njemu provede upis. S obzirom na navedeno, a budući da spomenute pretpostavke nisu bile ispunjene do dana 31. ožujka 2010. god., I.-okrivljenik je stekao novu imovinu i više nije iskazivao navedenu nekretninu u imovini za pokriće matematičke pričuve.

S obzirom na navedeno, ukoliko bi sud eventualno i zauzeo stav da su se u postupanju okrivljenika ispunila bića inkriminiranog djela pod toč. 1. i 2. optužbe, predlaže se, u smislu obveze primjene blažeg propisa, na konkretnu situaciju postupiti sukladno odredbi čl. 24 a, a podredno čl. 38 st. 1 toč. 2. Prekršajnog zakona, odnosno čl. 37. istog Zakona.

Naime, ukoliko bi prema ocjeni suda i bila ostvarena bitna obilježja inkriminiranih prekršajnih djela, stupanj ugrožavanja ili povrede javnog poretka, te društvene discipline i vrijednosti bio bi neznan, slijedom čega ne postojala potreba kažnjavanja. Podredno se ističe da postupanje okrivljenika u konkretnom slučaju nije prouzročilo nikakve posljedice, niti je u pitanje bilo dovedeno pokriće obveza I.-okrivljenika prema osiguranicima, budući je cijelo vrijeme društvo raspolagalo imovinom za pokriće matematičke pričuve a tek manji dio (2,32% i 2,19%) imovine nije imao zadovoljen jedan od četiri zakonom propisana uvjeta. Ta činjenica ne umanjuje sposobnost društva u ispunjenju obveza niti osporava vlasništvo nad predmetnom nekretninom. Stvarna vrijednost imovine za pokriće matematičke pričuve na sporne je dane bila veća od visine traženog pokrića na te dane, a zbog objektivnih okolnosti i zapreka zemljišno-knjižnog upisa prava vlasništva na spornoj nekretnini I.-okrivljenika, isti je prestao iskazivati tu nekretninu u vrijednosti imovine za pokriće matematičke pričuve. To postupanje okrivljenika treba cijeliti, te za slučaj utvrđivanja bilo kakve odgovornosti postupiti prema ovdje iznijetom prijedlogu, odnosno izbjeći kažnjavanje okrivljenika, a podredno, maksimalno ublažiti kaznu, sukladno odredbi čl. 37 Prekršajnog zakona. Tomu u prilog ide i postupanje I.-okrivljenika koji od 31.03.2010. predmetnu nekretninu nije više iskazivao kao imovinu za pokriće matematičke pričuve, a što je vidljivo iz analitički pregleda ulaganja kao sastavnih djelova tromjesečnog izvještaja društva za osiguranje.

Dokaz: Analitički pregled ulaganja PU-1 - vlasništvo nekretnine i druga stvarna prava na nekretnini na dan 31.03.2010.; 2. Analitički pregled ulaganja PU-3 na dan 31.03.2010.

Točkom 3. optužnog akta II. i III.-okrivljeniku se stavlja na teret da su protivno odredbama čl. 970. st. 3. i 981. st. 2 Zakona o obveznim odnosima s ugovarateljima osiguranja sklapali ugovore o osiguranju života trećih osoba (osiguranika) za slučaj smrti i doživljenja s početkom osiguranja od 01. prosinca 2009. god., koji ugovori su taksativno navedeni u navedenoj točki optužbe. Time ovlašteni tužitelj ustanovljuje prekršajnu odgovornost II. i III.-okrivljenika za djelo propisano odredbom čl. 285.

st.

I. toč. 1. Zakona o osiguranju, sve zbog navodnog postupanja protivno odredbi čl. 29. st. 1. Zakona o osiguranju.

II. i III.-okrivljenik nisu počinili navedeno prekršajno djelo, jer su poduzeli sve mjere za zakonito poslovanje društva.

Sistematizacijom poslova od 23. prosinca 2009. i organizacijskim ustrojem kod I.-okrivljene pravne osobe propisan je djelokrug poslova svakog pojedinog sektora, te za bilo kakva postupanja protivno zakonu mogu odgovarati isključivo odgovorne osobe na nižoj razini društva jer istima od strane Uprave nikada nije dan naputak da pri zaključenju polica životnog osiguranja postupaju protivno zakonu.

Za predmetne poslove je kao odgovorna osoba, u smislu čl. 61. Prekršajnog zakona bio zadužen N. T., glavni tarifer Društva, te se stoga njegovo eventualno protupravno postupanje ne može staviti na teret Upravi društva. Takvo postupanje bilo bi protivno i životnoj logici jer se ne može očekivati da za tisuće poslova različitog djelokruga koji se obavljaju na različitim razinama i na svakodnevnoj bazi, odgovara Uprava društva. O tome postoji i stav Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, izražen u Rješenju VPS RH, br. Gž-.... od 08. lipnja 2011. g., u kojem se navodi slijedeće: „...Međutim, sud je prihvatio obrazloženje tužitelja da odgovornost svih odgovornih osoba proizlazi iz odredbe čl.29 Zakona o osiguranju, te je, ocijenivši da se radi o supočiniteljima, bez provođenja drugih dokaza kojima bi provjerio tvrdnje okrivljenika i nedvojbeno utvrdio u čiji djelokrug rada spadaju poslovi zbog kojih se okrivljenici terete, to po uvjerenju ovog suda temeljem ovako provedenog postupka nema dovoljno elemenata za zaključak da u djelokrug rada II.-VI.-okr. zaista spadaju navedene osobe,..., te da su svi počinili prekršaj koji im se stavlja na teret. Pri tom valja imati u vidu okolnost da odredba čl.29 Zakona o osiguranju govori o obvezi članova Uprave da osiguraju zakonito poslovanje Društva za osiguranje, no ne predviđa njihovu kolektivnu odgovornost, pa to ujedno ne znači da za svaki počinjeni prekršaj članovi Uprave odgovaraju kolektivno kako to tužitelj tumači. Stoga po uvjerenju ovog suda, trebalo je u smislu čl.61 st. 1 Prekršajnog zakona nedvojbeno utvrditi kome je od II.-VI.-okr. odgovornih osoba povjereno obavljanje upravo onih poslova iz djelokruga rada I.-okr. pravne osobe za koje se okrivljenici terete, te je za sada činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno...”

Dokaz: 2. Rješenje VPS RH, br. Gž-... od 08. lipnja 2011. g., 2. Sistematizacija poslova I.-okrivljenika od 23. prosinca 2009.g.

Točkom 4. optužnog akta II. i 111.-okrivljeniku se kao članovima Uprave ponovno stavlja na teret tri prekršajna djela iz čl. 285 st. 1 toč. 1, a u vezi s neispunjavanjem obveza iz čl. 29 st. 2. i 5. Zakona o osiguranju, kako slijedi:

a) da su propustili detaljno propisati postupak ulaganja imovine I.-okr. u zajmove u iznosu otkupne vrijednosti osiguranja na temelju ugovora o životnom osiguranju, te procedure i uvjete za odobravanje, prolongiranje i praćenje takvih zajmova ugovarateljima osiguranja, čime su sklapanjem osnovnog ugovora o zajmu i njegovih 18 dodataka, od kojih je zadnji sklopljen 31. prosinca 2009. god. doveli do povećanja izloženosti I.-okrivljenika prema E. d.d.;

b) da su propustili donijeti politike i procedure za identificiranje, mjerenje i praćenje kreditnog rizika u dijelu ulaganja iz kapitala i ostalih sredstava, a kojima bi se detaljno odredile faze kreditnog procesa odnosno proces odobravanja plasmana i si., a što da je utvrđeno tijekom neposrednog nadzora kod odobravanja zajmova društvu D. d.d. iz siječnja, srpnja i listopada 2009. god., pri čemu navedena ulaganja I.-okrivljene pravne osobe u zajmove iz kapitala

i ostalih sredstava nisu bila osigurana adekvatnim instrumentima osiguranja; da I.-okr. u svojem poslovanju nije prikladno ustrojila informacijski i informatički sustav s obzirom da su poslove vezane uz administraciju, razvoj i održavanje informatičkog sustava obavljali nedovoljno stručni i kvalificirani zaposlenici, uz naznaku da informatički sustav I.-okrivljene pravne osobe nije u potpunosti i logički razdvojen od sustava E. d.d., da se pohrana pričuvne kopije podataka obavlja na neodgovarajući način, da nisu usvojene procedure kojima se precizno određuju ovlasti vezane uz dodjelu i nadzor prava pristupa i uporabe informatičkog sustava, te da za određene programe nisu pribavljene propisane licence za njihovo korištenje, a da sva tri djela zajedno predstavljaju značajan operativni rizik za I.-okrivljenu pravnu osobu.

Kod ove točke optužnog prijedloga valja istaknuti daje ista nepodobna za bilo kakvo razmatranje. Naime, sukladno odredbi čl. 16. Prekršajnog zakona prekršaj je počinjen kada je počinitelj radio ili je bio dužan raditi, bez obzira na to kada je nastupila posljedica prekršaja. U sva tri djela opisana pod toč. 4. optužnog akta, II. i III.-okrivljeniku se stavlja na teret nepostupanje, odnosno nepropisivanje

određenih politika i procedura, s time da se kod podtočke c) tog dijela optužnog akta ne vidi bilo kakva naznaka vremenskog određenja prekršaja. Kod podtočke a) vidljivo je da bi se, prema interpretaciji ovlaštenog tužitelja posljedica počinjenog prekršaja kao i kod podtoč. b) i 0 o gledala u nastanku značajnog operativnog rizika za I.-okrivljenu pravnu osobu. No, međutim, u svrhu vremenskog određenja prekršaja koji bi u ovom slučaju predstavljao nepostupanje II. i 111.-okrivljenika postavlja se pitanje kada su II. i III.-okrivljenik bili dužni raditi, odnosno propisati politike i procedure, te ustrojiti informacijski sustav. Ukoliko se uzme u obzir da ovlašteni tužitelj stavlja na teret okrivljenicima postupanje protivno obvezama iz čl. 29. Zakona o osiguranju, tada bi bilo evidentno da su navedene radnje bili dužni poduzeti odmah sa stupanjem na dužnost, pa bi za eventualno nepostupanje, kada bi ono bilo utvrđeno već odavno nastupila apsolutna zastara.

Međutim, ovlašteni tužitelj tu činjenicu svjesno zaobilazi te proteže navodnu odgovornost II. i 111.-okrivljenika za nepostupanje i kod toč. 4a) i 4b) na nastupanje navodnih posljedica sklapanjem posljednjih ugovora odnosno prolongata ugovora o zajmu, dok kod toč. 4c) uopće nema naznake vremena niti počinjenja prekršaja niti nastupanja bilo kakve posljedice. Nadalje kod toč. 4b) nije vidljivo u čemu se ogleda navodno prekršajno djelo, da li u propuštanju donošenja određenih politika i smjernica ili u tome što su odobreni zajmovi bez adekvatnog instrumenta osiguranja. Slijedom navedenog, a u smislu odredbe čl. 160. st. 2. toč. 6. Prekršajnog zakona, te odredbe čl. 161. st. 4. istoga zakona, te pozvati ovlaštenog tužitelja na nadopunu optužnog akta u dijelu pod toč. 4. optužbe. Dodatno se ističe da je I.-okr. dana 05. travnja 2007. god. donio Odluku o načinu obavljanja poslova iz članka 29. Zakona o osiguranju, te 28. svibnja 2009. i Pravilnik o ulaganjima u imovinu za pokriće matematičke pričuve, tehničke pričuve i u ostala sredstva.

Detaljniji sadržaj internih akata kojima se uređuju ulaganja društva za osiguranje propisan je tek člankom 8. Pravilnika o vrstama i obilježjima imovine za pokriće tehničkih pričuva, pravilima za disperziju i ograničenje ulaganja imovine za pokriće tehničkih pričuva, njihovom vrednovanju, usklađenosti, pravilima za upotrebu izvedenih financijskih instrumenata te načinu i rokovima izvješćivanja objavljenim u Narodnim novinama broj 119. od 01. listopada 2010. s obvezom usklađenja društava s navedenim do 31. ožujka 2010.

Također, navedena regulativa se odnosi na ulaganja u imovinu za pokriće tehničkih pričuva, dok su predmetni zajmovi odobreni iz ostalih sredstava društva pri čemu se društvo, uz već spomenute interne akte, rukovodilo isplativošću ulaganja i savjesnim gospodarenjem što je evidentno i iz slijedećeg:

- Prema zajmovima odobrenim društvu D. d.d. društvo je tijekom 2009. do zaključno 30.06.2010. ostvarilo kamatni prihod od 5.023.544,78 kuna. Također, sva potraživanja po predmetnim zajmovima (glavnice i kamata) zaključno do dana 30.06.2010. su u cijelosti izmirena. Na predmetni datum I.-okrivljena više nije imala aktivnih zajmova prema društvu D. d.d. Navedeno ulaganje bez obzira na visinu, I.-okrivljenik nije smatrao rizičnim, budući da su financijski pokazatelji, djelatnost i položaj društva D. d.d. na tržištu, istome dobro poznati kroz višegodišnju poslovnu suradnju.

Međutim, unatoč navedenom, I.-okrivljenik ostaje kod osnovne primjedbe na nepotpunost optužnog akta u dijelu pod toč. 4, a nakon što tužitelj nadopuni predmetni akt, okrivljenici zadržavaju pravo nadopune obrane.

- Dokaz: Analitički pregled ulaganja PU-3 na dan 30.06.2010.;
- Analitičke kartice zajmova (kamate i glavnica);
- Tabela pregled - Prihod od kamata po zajmovima – D. d.d. - do dana 30.06.2010. god.
- Odluka o načinu obavljanja poslova iz članka 29. Zakona o osiguranju od 05. travnja 2007. god. Pravilnik o ulaganjima u imovinu za pokriće matematičke pričuve, tehničke pričuve i u ostala sredstva od 28. svibnja 2009. god.

Točkom 5. optužnog akta okrivljenicima se stavlja na teret da ulaganja u nekretnine sa stanjem na dan 30. rujna i 31. prosinca 2009. god. (poslovna zgrada u R. i prostor u stambenoj zgradi) nisu bila ispravno vrednovana u skladu s odredbama Međunarodnih standarda financijskog izvješćavanja, na način da su u pogledu navedenih ulaganja primjenjivali odredbe MRS-a 16, umjesto MRS-a 40, čime da su počinili prekršajno djelo opisano u čl. 32. st.1. toč. 12. Zakona o računovodstvu.

Okrivljenici i ovdje smatraju da nije bilo počinjenja prekršajnog djela, i to iz slijedećih razloga: Sve nekretnine priznate u imovini I.-okr. knjigovodstveno su se evidentirale sukladno MRS-u 16, primjenom modela revalorizacije. Primjenom navedenog modela, sukladno točki 31. i 39. MRS-a 16, imovina je evidentirana po fer vrijednosti na datum revalorizacije umanjeno za kasnije akumuliranu

amortizaciju s priznavanjem učinaka revalorizacije u glavnici (revalorizacijskim pričuvama). U klasifikaciji nekretnina prema navedenom Standardu okrivljenici su se rukovodili prvenstveno konceptom očuvanja financijskog kapitala kako je prezentirano u točki 81., 107., 108. i 110. "Okvira za sastavljanje financijskih izvještaja", a koji i prema odredbama čl. 4. Pravilnika upravo predstavlja ekonomski aspekt sigurnosti.

Međutim radi cjelokupnog razumijevanja materije očuvanja kapitala odredbe Okvira navode se u cijelosti: "Usklađivanje očuvanja kapitala"

točka 81. Okvira - "Revalorizacija ili prepravljanje imovine i obveza Ima za posljedicu povećanje ili smanjenje glavnice, lako ta povećanja ili smanjenja udovoljavaju definiciji prihoda i rashoda, ona nisu uključena u izvještaje o dobiti prema stanovitim konceptima očuvanja kapitala. Umjesto toga, ove su stavke uključene u glavnicu kao usklađivanja očuvanja kapitala ili revalorizacijske rezerve. Koncepti očuvanja kapitala raspravljani su u točkama 102. do 110. ovog Okvira." "Koncepti kapitala" točka 102. Okvira "Pri sastavljanju svojih financijskih izvještaja većina subjekta usvaja financijski koncept kapitala. Prema financijskom konceptu kapitala, kao uloženog novca ili uložene kupovne moći, kapital je sinonim za neto imovinu ili glavnicu subjekta. Prema fizičkom konceptu kapitala, kao poslovne sposobnosti, kapital se smatra sposobnost subjekta za proizvodnju temeljena na, primjerice, jedinici proizvoda na dan." točka 103. Okvira "Izbor odgovarajućeg koncepta kapitala od strane subjekta treba se temeljiti na potrebama korisnika njegovih financijskih izvještaja. Stoga bi financijski koncept kapitala trebao biti usvojen ako korisnici financijskih izvještaja ponajprije brinu o održavanju nominalno uloženog kapitala ili o kupovnoj moći uloženog kapitala. Međutim ako, korisnici vode glavnu brigu o poslovnoj sposobnosti subjekta, treba upotrijebiti fizički koncept kapitala. Odabrani koncept ukazuje na cilj koji treba postići pri određivanju profita, no čak i tada pri operacionalizaciji koncepta mogu postojati neke teškoće u mjerenju." "Koncepti očuvanja kapitala i utvrđivanja dobiti (profita)" točka 104. Okvira "Iz koncepta kapitala u točki 102. proizlaze sljedeći koncepti očuvanja kapitala:

(a) Očuvanje financijskog kapitala. Po ovom konceptu profit je zarađen samo ako financijski (ili novčani) iznos neto imovine na kraju razdoblja premašuje financijski (ili novčani) iznos neto imovine na početku razdoblja, nakon isključivanja bilo kakvih raspodjela vlasnicima ili vlasnikovih ulaganja tijekom toga razdoblja. Očuvanje financijskog kapitala može biti izmjereno ili u nominalnim novčanim jedinicama, ili u jedinicama konstantne kupovne moći.

(b) Očuvanje fizičkog kapitala. Po ovom konceptu profit je zarađen samo ako fizička proizvodna sposobnost (ili poslovna sposobnost) subjekta (ili resursa ili sredstava potrebnih za postizanje te sposobnosti) na kraju razdoblja premašuje fizičku proizvodnu sposobnost na početku tog razdoblja, nakon isključivanja bilo kakvih raspodjela vlasnicima ili vlasnikovih ulaganja tijekom toga razdoblja." točka 105. Okvira "Koncept očuvanja kapitala bavi se time kako subjekt treba definirati kapital koji nastoji očuvati. On osigurava vezu između koncepta kapitala i koncepta dobiti stoga što osigurava način na koji se dobit mjeri; on je preduvjet za razlikovanje između zarade subjekta od kapitala i povrata kapitala subjekta; samo se priljev imovine koji premašuju iznose potrebne za očuvanje kapitala može smatrati profitom i stoga kao povrat od kapitala. Stoga je dobit preostali iznos nakon što su rashodi (uključujući usklađivanje za očuvanje kapitala tamo gdje je to primjereno) bili odbijeni od prihoda. Ako rashodi prelaze prihode, preostali je iznos gubitak." točka 106. Okvira "Koncept fizičkog očuvanja kapitala zahtijeva usvajanje tekućeg troška kao osnove za obračun. Koncept očuvanja financijskog kapitala, međutim, ne zahtijeva uporabu određene osnove za mjerenje. Izbor osnove, prema ovom konceptu ovisan je o vrsti financijskog kapitala koji subjekt nastoji održati." točka 107. Okvira "Glavna razlika između dva koncepta očuvanja kapitala jest postupak prema učincima promjena cijena imovine i obveza subjekta. Općenito rečeno, subjekt je održao svoj kapital ako ima jednaku količinu kapitala na kraju razdoblja kao što ga je imao na početku razdoblja. Svaki iznos povrh zahtijeva za očuvanje kapitala s početka razdoblja jest dobit." točka 108. Okvira Po konceptu očuvanja financijskog kapitala, gdje je kapital definiran pojmovima nominalnih novčanih jedinica, profit predstavlja porast nominalnog novčanog kapitala kroz to razdoblje. Stoga povećanja cijena imovine koja se drži kroz razdoblja, koja se uobičajeno nazivaju dobiti od držanja, su pojmovno profiti. Međutim, oni ne moraju biti priznati kao takvi, sve dok se imovina ne proda u transakciji razmjene. Kada se koncept održavanja financijskog kapitala definira u jedinicama stalne kupovne moći, profit predstavlja povećanje uložene kupovne moći tijekom toga razdoblja. Na taj se način samo onaj dio povećanja cijena imovine koji prelazi opću razinu

povećanja cijena smatra profitom. Ostatak porasta se smatra održavanjem kapitala, te stoga kao dio glavnice."

točka 109. Okvira - koncept očuvanja fizičkog kapitala

"Po konceptu očuvanja fizičkog kapitala, kada se kapital definira u smislu fizičke proizvodne sposobnosti, profit predstavlja povećanje toga kapitala tijekom razdoblja. Sve promjene cijena koje utječu na imovinu i obveze subjekta smatraju se promjenom u mjerenju fizičke proizvodne sposobnosti subjekta. Stoga se oni smatraju usklađivanjima očuvanja kapitala koja čine dio glavnice, a ne kao dobit."

točka 110. Okvira - Izbor osnovice mjerenja i koncepta očuvanja kapitala

"Izbor osnovice mjerenja i koncepta očuvanja kapitala odredit će i računovodstveni model koji će se koristiti pri sastavljanju financijskih izvještaja. Različiti računovodstveni modeli pokazuju različite stupnjeve važnosti i pouzdanosti te kao i na drugim područjima, menadžment mora tražiti ravnotežu između važnosti i pouzdanosti. Ovaj Okvir primjenjiv je na niz računovodstvenih modela i osigurava smjernice za sastavljanje i prezentiranje financijskih izvještaja izrađenih po izabranom modelu...." Nadalje, način knjigovodstvenog iskazivanja nekretnina prema MRS-u 16 u sebi sadrži primjenu osnovnih knjigovodstvenih načela sadržanih u Okviru za sastavljanje financijskih izvještaja kao što su opreznost, usporedivost te sučeljavanje odgovarajućih prihoda i rashoda razdoblja.

Kako nekretnine predstavljaju i najdugotrajniji oblik materijalne imovine, mjerenja njihove vrijednosti izložena su i većem stupnju neizvjesnosti zbog eventualnih promjena vanjskih okolnosti u budućnosti. Pri tom treba voditi računa i da su se MSFI razvili u okolnostima i za potrebe razvijenih zemalja koje imaju i razvijeno tržište koji se uzimaju u izračun. Nadalje, koristi koje donose društvu generirati će se kroz duže vremensko razdoblje (bilo direktnim ostvarivanjem novčanih tokova kroz najam bilo povećanjem kapaciteta društva u pružanju svojih osnovnih usluga), kao i troškovi nastali njihovim fizičkim trošenjem. Stoga je dobitak nastao pri prvom mjerenju, kao razlika između fer vrijednosti i troška stjecanja (izgradnje ili kupnje) primjerenije priznati postepeno na način kako to osigurava točka 41. MRS-a 16 - postepenim prijenosom revalorizacijske pričuve u zadržani dobitak razmjerno pretpostavljenom vijeku trajanja, nego jednokratnim iskazivanjem prihoda u obračunskom razdoblju u kojem je prvo mjerenje nastalo. Pri tom je tako utvrđena dobit društva, nakon ispunjenja eventualnih ograničenja propisanih odredbama Zakona o trgovačkim društvima, u cijelosti raspoloživa za raspodjelu dioničarima po isteku tog razdoblja. Ispunjenje obveze prema dioničarima (odliv sredstava za isplatu dividendi) ima za konačnu posljedicu trajno umanjeње ukupne imovine društva dok su istodobno ove nekretnine kao imovina za pokriće matematičke pričuve upravo namijenjene za pokriće dugoročnih obveza prema ugovarateljima osiguranja.

Okrivljenici stoga smatraju da su u tom smislu osigurali poslovanje sukladno načelu opreznog i savjesnog gospodarstvenika kako je to navedeno u čl. 17. st. 2. Zakona o osiguranju kao i aspekt sigurnosti naveden u čl. 4. Pravilnika.

Odabirom navedenog modela knjigovodstvenog iskazivanja korisnici financijskih izvještaja nisu dovedeni u nepovoljniji položaj glede informiranosti te i dalje mogu razlikovati ulaganja subjekta u svoje nekretnine (nekretnine za provođenje djelatnosti) od ulaganja u nekretnine, jer su, kako i samo nadzorno tijelo navodi, u izvještajnoj bilanci ova ulaganja izdvojena na poziciji aktive Balance - 012 Ulaganja u zemljišta i građevinske objekte koji ne služe društvu za provođenje djelatnosti.

b)Reklasifikacija

I.-okrivljenik je nekretnine tijekom prethodnih razdoblja, neovisno o tome da li su se koristile za vlastite potrebe ili za iznajmljivanje drugima, knjigovodstveno evidentiralo primjenom MRS-a 16. primjenjujući model revalorizacije, a slijedeći odrednice točke 6. MRS-a 16., koja glasi: "Nekretnine postrojenja i oprema jesu materijalna sredstva:

- a) koja subjekt posjeduje za korištenje u proizvodnji proizvoda ili isporuci roba ili usluga, za iznajmljivanje drugima ili u administrativne svrhe"

Pritom je težište bilo na tržišnoj isplativosti nekretnine kroz ostvarivanje prinosa od najma, a ne isključivoj i trajnoj namjeri za držanje objekta u svrhu iznajmljivanja. Kako je novim Pravilnikom izričito propisano da se pri vrednovanju imovine za pokriće matematičke i drugih tehničkih pričuva od 01. siječnja 2010. primjenjuje metodologija vrednovanja prema načelima MRS-a 40., I.-okrivljenik je poduzeo mjere za usklađenje s navedenim:

- donesena je 31. listopada 2010. Odluka o načinu vrednovanja i usklađenju knjigovodstvenog evidentiranja nekretnina u imovini za pokriće tehničkih pričuva,

- usklađene su Računovodstvene politike za 2010. sa zahtjevima Pravilnika i metodologija mjerenja fer vrijednosti implementirana je u interne akte

Nadalje, uvažavajući odrednice članka 36. i članka 44. st. 2. Pravilnika, koje zahtijevaju od 01. siječnja 2010. primjenu odredbi za vrednovanje imovine za pokriće tehničke, odnosno matematičke pričuve prema načelima MRS-a 40., I.-okr. je sukladno točki 14. MRS-a 40. pristupio prosudbi klasifikacije postojećih ulaganja i usvajanju kriterija za dosljednu primjenu te prosudbe.

Pri navedenoj prosudbi okrivljenici su se rukovodili činjenicom da imovina matematičke pričuve služi za pokriće dugoročnih obveza prema ugovarateljima osiguranja i nosi odgovarajući prinos čime su uz odredbe Pravilnika ispunjeni i uvjeti iz točke 5. MRS-a 16. za klasifikaciju nekretnina prema Standardu 40. koji navodi:

"MRS 40 se također primjenjuje na ulaganja u nekretnine kojima se promijenila namjena za trajno korištenje u budućnosti kao ulaganje u nekretnine."

Slijedom navedenog, I.-okr. je dana 31. listopada 2009. donijelo odluku o namjeri trajnog korištenja u budućnosti kao "ulaganja u nekretnine" za obje nekretnine u vlasništvu - nekretninu u Rijeci, Riva 8 i nekretninu u Z. Međutim, kako za nekretninu nije ispunjen uvjet upisa vlasništva u zemljišnim knjigama u korist društva (društvo je vanknjižni vlasnik temeljem Ugovora o kupoprodaji), ista više nije evidentirana u imovini za pokriće matematičke pričuve.

Pri naknadnom mjerenju primjenom MRS-a 40, I.-okr. se opredijelio za primjenu modela fer vrijednosti. Kako je i u modelu revalorizacije prema MRS-u 16 polazna osnova za mjerenje - fer vrijednost umanjena za svaku daljnju akumuliranu amortizaciju, prelazak na primjenu MRS-a 40 nema utjecaj na samu visinu materijalne imovine evidentirane u bilanci kao i obrascu PU-1.

S obzirom na navedeno, okrivljenici drže da nisu ispunili biće inkriminiranog prekršajnog djela, pa se predlaže okrivljenike osloboditi optužbe.

- Dokaz: Okvir za sastavljanje financijskih izvještaja
- Odluka o načinu vrednovanja i usklađenju knjigovodstvenog evidentiranja nekretnina u imovini za pokriće tehničkih pričuva od 31. listopada 2009. god.

Naposljetku okrivljenici, u odnosu na sva djela iz optužbe, a ukoliko bi sud utvrdio da su počinjena, predlažu, u smislu obveze primjene blažeg propisa, u odnosu na konkretnu pravnu stvar, postupiti sukladno odredbi čl. 24. a, a podredno čl. 38. st. 1. toč. 2. Prekršajnog zakona, odnosno čl. 37. istog Zakona.

Naime, ukoliko bi prema ocjeni suda i bila ostvarena bitna obilježja inkriminiranih prekršajnih djela, stupanj ugrožavanja ili povrede javnog poretka, te društvene discipline i vrijednosti bio bi neznatan, slijedom čega ne bi postojala potreba kažnjavanja. Podredno se ističe da postupanje okrivljenika u konkretnom slučaju nije prouzročilo nikakve posljedice, niti je u pitanje bilo dovedeno pokriće obveza I.-okrivljenika. Stvarna vrijednost imovine za pokriće matematičke pričuve na sporne je dane bila veća od visine traženog pokrića na te dane, a zbog objektivnih okolnosti i zapreka zemljišno-knjižnog upisa prava vlasništva na spornoj nekretnini I.- okrivljenika, isti je prestao iskazivati tu nekretninu u vrijednosti imovine matematičke pričuve. To postupanje okrivljenika treba .cijeniti prilikom utvrđivanja bilo kakve odgovornosti postupiti prema ovdje iznijetom prijedlogu, odnosno izbjeći kažnjavanje okrivljenika, a podredno, maksimalno ublažiti kaznu, sukladno odredbi čl. 37. Prekršajnog zakona.

Ovlašteni tužitelj podneskom od 29. listopada 2014. godine naznačio je kao I okr. X. d.d., sjedište Z., navodeći da je nakon podnošenja optužnog prijedloga I okr. pravna osoba promijenila tvrtku i sjedište, međutim, iz izvatka iz sudskog registra Trgovačkog suda u Z. da je razvidno daje riječ o istom pravnom subjektu. Nadalje, obavještava sud da odustaje od ranije predloženog svjedoka Ž. Z., a stavlja prijedlog za saslušanje svjedoka D. K., ovlaštene osobe Agencije na okolnost iz točke 4. podtočke c optužnog prijedloga. U nastavku se očituje na navode pisane obrane te u bitnom navodi kako okrivljenici ne osporavaju svoja postupanja opisana predmetnim optužnim aktom već samo iznose argumente za takva postupanja nastojeći se osloboditi od prekršajne odgovornosti. Što se tiče njihovog osporavanja da se pod toč. 1. i 2. optužnog prijedloga ne radi o četiri prekršajna djela, Agencija skreće pozornost na činjenicu da su okrivljenici s više različitih propusta počinili različite prekršaje koji ni po vremenu ni po načinu počinjenja ne čine jedinstvenu cjelinu, već je riječ o stjecaju prekršajnih djela. Agencija drži irelevantnim argumente koje okrivljenici iznose za svoje postupanje

protivno čl. 122. st. 1. toč. 12. i čl. 121. ZOS-a, minornost nedostajućeg iznosa do punog iznosa ih ne opravdava jer ZOS propisuje da vrijednost imovine za pokriće matematičke pričuve u svakom trenutku mora biti najmanje jednaka visini traženog pokrića. U svezi obrane pod toč. 3. optužnog prijedloga upućivanja na odredbe internog akta naziva Sistematizacija poslova od 23. prosinca 2009. godine

isticanje da uprava nikad nije dala naputak niže rangiranim zaposlenicima da postupaju protivno zakonu ne isključuje odgovornost II i III okr. i propisivanjem prijenosa odgovornosti internim aktima uprava ne može od sebe otkloniti odgovornost za nezakonito postupanje jer je čl. 240. st. I. ZTD-a propisano da uprava društva vodi poslove društva na vlastitu odgovornost. U svezi vremena počinjenja prekršaja iz toč. 4. c optužnog prijedloga navodi da je vrijeme počinjenja prekršaja jasno naznačen jer je vrijeme promatranja u postupku nadzora nad I okr. bila poslovna 2008. i 2009. godina te je Agencija iz razloga svrhovitosti i ekonomičnosti obuhvatila predmetno razdoblje, iako su okrivljenici protivno inkriminiranim odredbama postupali i u dužem razdoblju.

Nadalje istom točkom se okrivljenici terete za zaključivanje ugovora o zajmu koje je kontinuirano produljivalo, a da takvo postupanje nije predvidjelo internim aktom kojim bi razradilo situacije u kojima će prolongirati obveze povrata odnosno uvjete za odobrenje prolongata koji propust je imao utjecaj na isplativost i sigurnost ulaganja I okr. jer okrivljenici nisu postupali tako da ograničavaju rizike koji bi za 1 okr. mogli nastati takvim načinom ulaganja, pri čemu je irelevantno da bi takva ulaganja bila izuzetno isplativa za 1 okr.. Također su neosnovani i irelevantni navodi okrivljenih u svezi toč. 5. optužnog akta kojim opravdavaju postupanje protivno Zakona o računovodstvu navodom da je takav način klasifikacija nekretnina pridonio osnovnim knjigovodstvenim načelima, a potvrdu utvrđenja Agencije dao je i ovlaštenu revizor 1 okr. u svom Izvještaju od 19. svibnja 2011. godine kojim je konstatirano da I okr. nije pravilno klasificirala nekretnine Poslovna zgrada R. i Poslovna zgrada Z.

U dokaznom postupku sudac je pročitao zapisnik od 7. listopada 2010. godine o izvanraspravnom ispitivanju svjedoka L. B., ovlaštene osobe HANFA-e i zapisnik od 18.02.2015. godine o izvanraspravnom ispitivanju svjedoka D. K., ovlaštene osobe HANFA-e, rješenje Agencije od 6. prosinca 2007. godine, klasa: UP/I-453-02/07-30/20, ur. broj: 326-112-07-9, zapisnik o pregledu poslovanja od 29. srpnja 2010. godine, očitovanje I okr. od 12. kolovoza 2010. godine, rješenje Agencije od 4. studenoga 2010. godine, klasa: UP/I-041-02/09-03/21, ur. broj: 326-211-10-25, pregled ulaganja imovine za pokriće matematičke pričuve (traženo pokriće) na dan 30. rujna 2009. godine (obrazac PU-1) i Analitički pregled ulaganja prema obrascu PU-1 na dan 30. rujna 2009. godine, izjava I okr. od 4. veljače 2010. godine, prikaz zk uložka broj ... Općinskog građanskog suda u Z., Zemljišno-knjižni odjel od 31. ožujka 2010. godine, službeni zabilješku Agencije od 31. ožujka 2010. godine, pregled ulaganja imovine za pokriće matematičke pričuve (traženo pokriće) na dan 31. prosinca 2009. godine (obrazac PU-1) i Analitički pregled ulaganja prema obrascu PU-1 na dan 31. prosinca 2009. godine, police I okr. broj ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ... i ..., podnesak I okr. naslovljen kao arhiva - popis dokumentacije, ugovor o zajmu broj ... i dodaci navedenom ugovoru, analitička kartica konta 15700 zajmovi osiguranicima - otkupna vrijednost police i konta broj ... kamate - osiguranici za 2003., 2004., 2005., 2006. i 2007. godinu, analitičke kartice konta broj 1400 - otkupna vrijednost - kamate i konta broj

- otkupna vrijednost - MPOŽ za 2008 i 2009. godinu, izvod sa žiro računa I okr. i Izjava o kompenzaciji i cesiji, Procedura za promjene po policama, zajam na temelju otkupne vrijednosti i kapitalizaciju, ugovor br. K-0127/07/09 od 2. srpnja 2009. godine, ugovor br. ... od 12. siječnja 2009. godine, ugovor br. ... od 15. listopada 2009. godine, Bruto bilanca I okr. na dan 30. rujna 2009. godine i 31. prosinca 2009. godine, Odluku I okr. o načinu vrednovanja i usklađenju knjigovodstvenog evidentiranja nekretnina u imovini za pokriće tehničkih pričuva od 31. listopada 2010. godine, Izvještaj revizora T. d.o.o. o činjeničnim nalazima od 19. svibnja 2011. godine, Analitički pregled ulaganja PU-1-vlasništvo nekretnine i druga stvarna prava na nekretnine na dan 31.3.2010., Analitički pregled ulaganja PU-3 na dan 31.03.2010. Sistematizacija poslova I okr. od 23.12.2009., Analitički pregled ulaganja PU-3 na dan 30.6.2010., Analitičke kartice zajmova (kamata i glavnica) tabelarni pregled - prihod od kamata po zajmovima D. d.d. do 30.6.2010.,

Odluka o načinu obavljanja poslova iz čl. 29. Zakona o osiguranju od 5.4.2007., Pravilnik o ulaganjima

u imovinu za pokriće matematičke pričuve, tehničke pričuve i u ostala sredstva od 28.5.2009., okvir za sastavljanje financijskih izvještaja, Odluka o načinu vrednovanja i usklađenju knjigovodstvenog evidentiranja nekretnina u imovini za pokriće tehničkih pričuva od 31.10.2009., revizorsko izvješće za 2009. godinu tvrtke C. d.o.o., S. od 30.4.2010., povijesni izvadak iz sudskog registra za I okr. i prekršajna evidencija.

Iz cit. zapisnika o izvanraspravnom ispitivanju svjedoka L. B. razvidno je da je svjedok na ispitivanju izjavio da su on i njegov kolega kao ovlaštene osobe Agencije obavili neposredan nadzor društva X. d.d. tijekom 2010. godine o čemu je sastavljen zapisnik o pregledu poslovanja. Predmet nadzora je bilo priznavanje mjere ulaganja u nekretnine, provedba Zakona o sprječavanju pranja novca i financiranja terorizma te upravljanja institucijama. Na zapisnik o pregledu poslovanja zaprimili su očitovanje društva te je nakon toga i doneseno i rješenje o otklanjanju nezakonitosti i nepravilnosti. Što se tiče optužnog prijedloga vezano za točku 1. utvrdili su da ulaganje društva u nekretnine poslovna zgrada nije ispunjavalo sve zakonske uvjete sukladno Zakonu o osiguranju, u konkretnom slučaju nije bilo upisanog vlasništva nad I okr. u zemljišnim knjigama, a što je protivno čl. 122. toč. 12. Zakona o osiguranju. Posljedično tome društvo nije smjelo iskazati predmetnu nekretninu kao ulaganje za pokriće matematičke pričuve i posljedično tome iznos traženog pokrića imovine iz matematičke pričuve nije odgovaralo traženom iznosu sukladno Zakonu. Pojasnio je da se imovina za pokriće matematičke pričuve odnosi na matematičku pričuvu koja se formira za pokriće budućih obveza po osnovu ugovora o životnom osiguranju. Točka 1. se odnosi na stanje za dan 30. rujna 2009. godine, a točka 2. optužnog prijedloga je identični prekršaj koji se stavlja na teret za dan 31. prosinca 2009. godine. Što se tiče točke 3. optužnog prijedloga utvrđeno je da bi prilikom pregleda pojedinih polica životnog osiguranja i pripadajuće dokumentacije, i to police sklopljenih s društvom E. i Y., iste nisu sadržavale pristanak osiguranika koji je potreban u slučaju kada su osiguranik i korisnik različite osobe što je potrebno sukladno čl. 970. i 981. Zakona o osiguranju. Pregledom polica utvrdio je da nema pisane suglasnosti na policama niti u zasebnom dokumentu u prilogu polica. Vezano za točku 4a optužnog prijedloga odnosi se na zajmove temeljem otkupne vrijednosti police životnog osiguranja, nadzorom je utvrđeno da je društvo odobravalo i prolongiralo povrat navedenih zajmova, a da isto nije imalo propisano internim aktima društva, pregledom nadzorom obuhvaćenog zajma odobrenog društvu E. temeljem otkupne vrijednosti police životnog osiguranja utvrđeno je da je upitna isplativost navedenog zajma, budući da su se konstantno prolongirali rokovi povrata zajma, isplativost je jedan od uvjeta sukladno Zakonu o osiguranju da bi se imovina odnosno predmetno ulaganje mogle iskazati kao ulaganje iz imovine za pokriće matematičke pričuve. Potrebno je da društvo za osiguranje donese interni akt kojim bi se detaljno propisao način i uvjeti za odobrenje i prolongiranje navedenih zajmova kako bi društvo na odgovarajući način upravljali rizicima koji proizlaze iz navedenog poslovnog procesa ulaganja u zajmove. U vezi točke 4b optužnog prijedloga utvrdili su da društvo odobrava zajmove iz kapitala koji nisu adekvatno osigurani kolateralima koji nemaju adekvatne instrumente osiguranja plaćanja odnosno povrata zajmova, utvrđeno je da društvo ne posjeduje interni akt kojim bi bilo detaljno propisan način odobravanja i prolongiranja zajmova iz kapitala te instrumente osiguranja za povrat navedenih zajmova čime je društvo izloženo neadekvatnim upravljanjem kreditnim rizikom. U vezi točke 5. optužnog prijedloga, točka se odnosi na vrednovanje nekretnina iz točke 1. i 2. optužnog prijedloga, utvrdili su daje društvo na pogrešan način vrednovalo navedene nekretnine, budući da je prilikom istih se rukovalo Međunarodnim računovodstvenim standardom 16 umjesto Međunarodnog računovodstvenog standarda 40 sukladno kojem se vrednuju ulaganja u nekretnine, a predmetne nekretnine je društvo iskazalo kao ulaganje u nekretnine. U Međunarodnom računovodstvenom standardu 16 je propisano vrednovanje nekretnina koje služe za vlastite djelatnosti te se efekti vrednovanja iskazuju kao revalorizacijske pričuve, dok se Međunarodnim računovodstvenim standardom 40 propisuje vrednovanje ulaganja u nekretnine, a efekti istog vrednovanja se iskazuju kroz račun dobiti i gubitka. Posljedica navedenog je pogrešno iskazivanje efekata vrednovanja predmetnih nekretnina protivno Zakonu o računovodstvu. Još je iskazao daje I okr. dostavljen zapisnik o pregledu poslovanja od 29. srpnja 2010. godine na koje su oni dali svoje očitovanje od 12. kolovoza 2010. godine u kojem navode razloge zašto su ulaganja u spomenute dvije nekretnine vrednovali u skladu s MRS-om 16 umjesto s MRS-om 40, međutim, o tome je svoje očitovanje dala i revizorska kuća T. koje je postupalo povodom naloga HANFA-e I okr. da zatraži očitovanje vanjskog ovlaštenog revizora koji revizor u svom izvještaju potvrdilo ono što je

uočeno prilikom pregleda poslovanja u smislu nepravilnog vrednovanja ovih nekretnina prema MRS-u 16 odnosno konstatiralo daje trebalo biti vrednovano po MRS-u 40. U vezi utvrđenih nepravilnosti i nezakonitosti HANFA je 4. studenoga 2010. godine donijela rješenje u kojem se I okr. društvu za osiguranje nalaže da otkloni sve ove nepravilnosti o kojima je iskazivao koje su uočene pregledom poslovanja i za što im je ostavljen određeni rok te može iskazati da su po svim točkama oni postupili, otklonili nepravilnosti i o tome HANFA-i dostavili očitovanje i pripadajuću dokumentaciju. Protiv rješenja je dopuštena tužba Upravnom sudu, međutim, isto je pravomoćno jer I okr. tužbu nije podnijelo.

Na pitanje branitelja vezano za točke I. i 2. optužnog prijedloga da lije svjedoku poznato koliki je dio od ukupne imovine za pokriće matematičke pričuve u postotku bio uložen u spornu nekretninu, svjedok odgovara da se ne sjeća napamet, to je konstatirano u zapisniku i u obrascu PU-1 koji je priložen spisu, branitelj pojašnjava kako navedeno pitanje postavlja kako bi se vidjelo da se radi o minornom postotku.

Branitelj, vezano uz točku 3. optužnog prijedloga, moli da se svjedok izjasni da li je prilikom nadzora utvrdio neposrednu odgovornu osobu za prekršaj iz te točke jer se radi o zaključivanju polica osiguranja što neposredno ne radi uprava, svjedok odgovara da za svaku pojedinu policu nije utvrđivana osoba koja je sklapala konkretnu policu ispred I okr.

Na pitanje branitelja vezano uz točku 4.a optužnog prijedloga da li je svjedoku poznato jesu li sporni ugovori o zajmu s E. osiguranje d.d. naposljetku ispunjeni odnosno jesu li zajmovi vraćeni, svjedok odgovara da su do završetka nadzora i ugovori bili iskazani kao aktivni, ti zajmovi do završetka nadzora nisu bili vraćeni. U svezi ove točke još je rekao daje rješenjem između ostalog društvu bilo naloženo da internim aktima detaljno propiše postupak ulaganja u zajmove što su oni i učinili jer su u konačnici postupili po nalogu HANFA-e, a cilj naloženog je bio da bi se u budućnosti spriječilo ovakvo postupanje, tj. prolongiranje zajmova bez definiranih uvjeta vraćanja zajmova kako bi se osigurala isplativost zajmova. Nema podatak da lije zajam po ugovoru iz 2003. godine i 18 dodataka od strane E. d.d. vraćen I okr.

Iz cit. zapisnika o izvanraspravnom ispitivanju svjedoka D. K. razvidno je da je svjedok na ispitivanju izjavio daje tijekom neposrednog nadzora sigurnosnih i tehničkih uvjeta za poslovanje društva X. obavljeno više razgovora s djelatnicima društva zaduženim za informacijski sustav društva. U razgovorima s djelatnicima društva ustanovljeno je da je informacijski sustav društva u velikoj mjeri povezan s informacijskim sustavom društva E. te da su djelatnici društva E. imali pristup većem broju podataka društva. Nadalje, u razgovoru su ustanovili da djelatnici društva X. nisu bili u dovoljnoj mjeri u mogućnosti samostalno održavati informacijski sustav društva. U društvu je tada radilo samo dvoje djelatnika tako da su administraciju, održavanje računalne mreže, administraciju domene obavljali djelatnici društva E. temeljem sporazuma između dva društva za koje je u nadzoru ustanovljeno da ne pokriva u potpunosti opseg poslova koje djelatnici E. obavljaju na informacijskom sustavu društva.

Nadalje, ustanovljeno je da se sigurnosne kopije podataka koje se obrađuju u informacijskom sustavu društva pohranjuju u prostorijama društvu L., a da između društva L. i društva X. nije sklopljen nikakav pisani ugovor. Za bazu podataka tipa O. društvo nije tijekom nadzora pružilo dokaze da ima valjanu licencu za korištenje takve baze podataka i računalni sustav društva X. nije bio u dovoljnoj mjeri logički i sigurnosno odvojen od informacijskog sustava društva E. jer su djelatnici informatike društva E. imali administratorski pristup osobnim računalima djelatnika društva X. O navedenim nalazima sastavljen je zapisnik koji je u srpnju 2010. godine dostavljen društvu X. na očitovanje, društvo je u svom očitovanju u velikoj mjeri se složilo s nalazima Agencije i obećalo da će postupiti sukladno njihovim nalazima. Nakon primitka očitovanja Agencija je u studenom 2010. godine izdala rješenje kojim je naložilo otklanjanje ovih nepravilnosti poslije čega je društvo u siječnju 2011. godine obavijestilo Agenciju daje otklonilo nepravilnosti i dostavilo dokaze o tome koji dokazi su ukazivali da su u potpunosti postupili po rješenju Agencije. Nadzor u lipnju 2010. godine je obavljen u sjedištu društva X. u nazočnosti G. N., člana uprave, te djelatnika informatičkog odjela društva X., a obuhvaćen je nadzor poslovanja društva X. zadnjih dvanaest mjeseci.

Na pitanje braniteljice svjedok iskazuje da je osobno obavio nadzor i to njegov nadzor bio samo ograničen na informacijski sustav X. te da se period poslovanja odnosio na zadnjih dvanaest mjeseci računajući od dana nadzora koji je bio u lipnju 2010. godine što znači razdoblje od lipnja 2009. do

lipnja 2010. godine. Nadalje iskazuje da se ni u jednoj odredbi Zakona o osiguranju ne spominje obveza osiguravajućeg društva da ustroji prikladan informatički i informacijski sustav, a u njihovom nalazu su se pozivali na postojanje značajnog operativnog rizika zbog utvrđenih činjenica nepostojanja prikladnog informatičkog i informacijskog sustava, te da u trenutku obavljanja nadzora nije imao nekakav akt koji bi definirao pojam značajnog operativnog rizika informacijskog sustava te pojašnjava da u obavljanju neposrednog nadzora djelatnici Agencije rukovodili su se međunarodnim standardima za informacijsku sigurnost i dobrim praksama upravljanja i vođenja informacijskim sustavima, da zaposlenici X. nisu bili dovoljno stručni i kvalificirani za samostalno održavanje vlastitog računalnog informacijskog sustava, zaključili su temeljem toga što su koristili u tom segmentu podršku drugog društva E. d.d., podrška se inače može koristiti, to je dopušteno, ali mora imati podlogu u nekakvom ugovoru ili aktu društva, to nije regulirano niti jednim propisom, ali spada u domenu procjene postojanja operativnog rizika. Na pitanje što znači da nije u dovoljnoj mjeri sustav bio razdvojen od informatičkog sustava E. d.d. i gdje je propisana obveza da to tako mora biti, svjedok iskazuje da pristup druge pravne osobe podacima društva predstavlja operativni rizik, a upravo su postupajući po rješenju HANFA-e okrivljenici razdvojili svoj informatički sustav od E. i onemogućili neovlaštenim osobama pristup podacima. Tijekom nadzora su tražili ugovor s E. d.d., ali dobili su samo sporazum o čuvanju tajnosti podataka kao aneks ugovora o korištenju poslovnog prostora, takav ugovor je X. sklopio s E. osiguranje tek postupajući po rješenju HANFA-e i dostavio im ga u očitovanju. Sporazum o čuvanju tajnosti podataka je bio sklopljen prije njegovog nadzora, a moguće se ticalo obveze čuvanja podatka koje se odnosi na informacijski sustav, sad se točno ne sjeća. Nije mu poznato da li se taj sporazum nalazi u ovom spisu, a to ne bi utjecalo na ocjenu da okrivljenici nisu prikladno ustrojili informatički i informacijski sustav jer sadržaj sporazuma im je bio poznat i ocijenjeno je da on ne pokriva opseg poslova koje djelatnici društva E. osiguranje obavljaju nad informacijskim sustavom X.

Na pitanje braniteljice da, s obzirom da je svjedok iskazao kako nigdje nije definiran pojam operativnog rizika, može li se izjasniti da je to samo slobodna ocjena osobe koja vrši nadzor, na što svjedok odgovora da ne može zato što se ocjena prikladnosti informacijskog sustava temelji na međunarodnim standardima za informacijsku sigurnost i dobrim praksama vođenja i upravljanja informacijskim sustavima. Međunarodni standardi nisu obvezujući, oni definiraju pojam prikladnog ustrojavanja informacijskog sustava, a odbija odgovor na pitanje kako glasi ta definicija, može samo reći da ti standardi definiraju mjere i postupke za uspostavljanje sigurnosti informacijskih sustava te su se u obavljanju nadzora i procjenjivanja adekvatnosti informacijskog sustava društva rukovodili tim standardima, jer postoji u njima definicija prikladne organizacije, mreže, backup, prava pristupa informacijama i svih ostalih aspekata informacijskog sustava kojima su se rukovodili u procjeni prikladnosti sustava X.

Braniteljica je stavila primjedbu na istinitost iskaza svjedoka te navodi da svjedok izbjegava decidirani odgovor na pitanje u vezi s činjenicama iz točke 4 C optužnog prijedloga. Osim navedenog, iz iskaza svjedoka je razvidno da se tužitelj u tom dijelu nije rukovodio obvezujućim normama nego nekakvim međunarodnim standardima koji nikog ne obvezuju, nigdje nije opisan što bi konkretno značio, a što dovodi do zaključka da osoba koja vrši nadzor slobodnom ocjenom može ocjenjivati što to znači, bez moguće provjere od strane ovdje okrivljenih osoba, dakle radi se o slobodnoj ocjeni osobe koja vrši nadzor, a ne o prekršaju koji se pod točkom 4 C stavlja na teret, a podvodi preširoko pod čl. 29. Zakona o osiguranju.

Iz cit. rješenja od 6. prosinca 2007. godine razvidno je da se istim društvu X. d.d. Z., daje dozvola za sklapanje i ispunjavanje ugovora o osiguranju u skupini životnih osiguranja.

Iz cit. zapisnika o pregledu poslovanja od 29. srpnja 2010. godine razvidno je da je sastavljen o neposrednom nadzoru poslovanja I okr. u dijelu koji se odnosi na priznavanje i mjerenje te objavljivanje i prezentiranje ulaganja u nekretnine te provedbe Zakona o sprječavanju pranja novca i financiranju terorizma i propisa donesenih temeljem cit. Zakona kao i upravljanje rizicima društva koji nadzor su obavile ovlaštene osobe HANFA-e L. B., K. B., Ž. Z. i D. K. zaključno s danom 29. srpnja 2010. godine. Neposredan nadzor obavljen je u sjedištu I okr. u nazočnosti III okr. G. N. te izvršne direktorice u Sektoru financija i računovodstva, direktorice Sektora financija i računovodstva i šefice Odjela u Sektoru financija i računovodstva, kao i u prostorijama Agencije na temelju dokumentacije dane na uvid od strane I okr.

Iz cit. očitovanja I okr. od 12. kolovoza 2010. godine razvidno je da se odnosi na zapisnik o pregledu poslovanja od 29. srpnja 2010. godine, a sastavili su ga II i III okr. te vlastoručno potpisali.

Iz cit. rješenja Agencije od 4. studenoga 2010. godine razvidno je da se isti I okr. nalaže otklanjanje nezakonitosti i nepravilnosti utvrđenih temeljem nadzora od 29. srpnja 2010. godine.

Iz cit. pregleda ulaganja u imovine za pokriće matematičke pričuve na dan 30. rujna 2009. godine i na dan 31. prosinca 2009. godine (obrazac PU-1) i Analitičkog pregleda ulaganja prema obrascu PU-1 na dane 30. rujna 2009. i 31. prosinca 2009. godine razvidno je daje I okr. na dan 29. rujna 2009. godine prikazala daje ostvarila ulaganja imovine za pokriće matematičke pričuve u iznosu od 867.745.498,00 kuna, a što je više od ukupnog traženog pokrića matematičke pričuve (867.745.275,00 kuna) koji iznos je I okr. u obrascu PU-I na dan 30. rujna 2009. „zaokružila“ na 100% traženog pokrića. Od ukupnog uloženog iznosa imovine za pokriće matematičke pričuve na navedeni datum 94.894.084,00 kuna ili 10,9% traženog pokrića matematičke pričuve odnosilo se na ulaganje u nekretnine i druga stvarna prava na nekretninu, s tim daje iznos od 20.135.338,00 kuna prikazan kao ulaganje u nekretninu na adresi u Z., te da je I okr. na dan 31. prosinca 2009. godine prikazala da je ostvarila ulaganja imovine za pokriće matematičke pričuve u iznosu od 899.925.267,00 kuna, a stoje više od ukupnog traženog pokrića matematičke pričuve (899.925.091,00 kuna) koji iznos je I okr. u obrascu PU-1 na dan 31. prosinca 2009. „zaokružila“ na 100% traženog pokrića. Od ukupnog uloženog iznosa imovine za pokriće matematičke pričuve na navedeni datum 91.158.877,00 kuna ili 10,1% traženog pokrića matematičke pričuve odnosilo se na ulaganje u nekretnine i druga stvarna prava na nekretninu, s tim daje iznos od 19.707.366,00 kuna prikazan kao ulaganje u nekretninu na adresi u Z.

Iz cit. izjave I okr. od 4. veljače 2010. godine razvidno je da se odnosi na stanje upisa vlasništva na nekretnini u Z., izgrađenoj na k. č. br. ..., z. k. ul. broj ... te se u istoj navodi kako je I okr. s E. d.d. kao izvanknjižnim vlasnikom sklopila predugovor o kupnji predmetne nekretnine s obvezom sklapanja glavnog ugovora kad se steknu uvjeti za upis vlasništva u zemljišne knjige, te da I. d.d. kao investitor nije u ugovorenim rokovima ispunila svoje obveze prema kupcima da provede parcelizaciju zemljišta, upis poslovne stambene zgrade u kojoj se nalazi predmetna nekretnina u zemljišne knjige te etažiranje vlasništva.

Iz cit. uloška broj ... i službene zabilješke razvidno je da se radi o poslovnom prostoru u poslovno-stambenoj zgradi te da I okr. nije do dana 31. ožujka 2009. godine upisala u zemljišne knjige svoje pravo vlasništvo cit. nekretninu niti je prema podacima iz službene zabilješke sukladno čl. 295. st. 8. Zakona o osiguranju do 1. siječnja 2010. godine pokrenula valjani zemljišnoknjižni postupak radi upisa prava vlasništva na navedenom dijelu nekretnine jer prema sadržaju službene zabilješke koju je sastavila D. N., djelatnica Sektora za superviziju, Odjela za društva za osiguranje i mirovinska osiguravajuća društva na dan 31. ožujka 2010. godine je razvidno da postupak zemljišnoknjižnog upisa nije u toku s obzirom daje iz uvida u podnesak N. M. iz Z., utvrđeno da isti ne predstavlja prijedlog za uknjižbu prava vlasništva I okr. jer se istim ne predlaže uknjižba prava vlasništva u korist društva, te nadalje na temelju uvida u prostorijama Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog građanskog suda u Z. daje utvrđeno kako je prijedlog za uknjižbu prava vlasništva pod brojem Z-... podnijela J. R. iz Z., protiv I., te da se u zk. ulošku ... k. o. T. ne nalazi ni jedna druga plomba koja bi predstavljala prijedlog za uknjižbu prava vlasništva iz čega proizlazi da za predmetnu nekretninu nije podnesen prijedlog za uknjižbu prava vlasništva u korist I okr.

Iz svih cit. policama razvidno je da se radi o policama životnog osiguranja koje se odnose na osiguranja smrti i doživljenja trećih osoba s početkom osiguranja 1. prosinca 2009. godine, te nadalje da na svim policama nema pisane suglasnosti osiguranika - trećih osoba kako u pogledu sklapanja osiguranja, tako ni za određivanje korisnika, nadalje da su ugovaratelj osiguranja i osiguranih različite osobe. Tako npr. u polici broj ... ugovaratelj osiguranja je Y. d.d., a osiguranik je Ž. B. iz Z., korisnik osiguranja za slučaj smrti i za slučaj doživljenja je ugovaratelj, dok je npr. u polici broj 1053078 ugovaratelj osiguranja E. d.d., a osiguranik je D. T. iz O., korisnik osiguranja za slučaj smrti i za slučaj doživljenja je ugovaratelj. Iz svih ostalih policama razvidno je da su ugovaratelj osiguranja i osiguranik različite osobe.

Iz cit. podneska I okr. naslovljenog kao Arhiva - popis dokumentacije razvidno je da sadrži sve dokumente koji se odnose na police životnog osiguranja za slučaj osiguranja smrti i doživljenja treće osobe, ali ne i pripisanu pisanu suglasnost osiguranika.

Iz cit. ugovora o zajmu broj ... od 18. studenoga 2003. godine i dodataka navedenom ugovoru razvidno je da su sklopljeni između I okr. odnosno tada E. d.d. kao zajmodavca i E. d.d. kao zajmoprimca te se isti uređuju međusobna prava i obveze ugovornih strana koje proizlaze iz davanja zajma u novcu koji daje zajmodavac, a prima zajmoprimac, roku korištenja zajma, kamatnim stopama te osiguranju tražbine zajmodavca u naravi otkupne vrijednosti polica životnog osiguranja kojim na dan sklapanja ugovora zajmoprimac zakonito i bez ograničenja raspolaže. Zajmodavac se obvezuje iznos zajma doznaciti zajmoprimcu u roku osam dana od dana kad zajmoprimac ispuni uvjet iz čl. 6. ugovora koji se odnosi na osiguranje potraživanja i kojim je određeno da u tu svrhu zajmoprimac je suglasan da vinkulira sve police životnog osiguranja navedene u Popisu polica osiguranja života sa specifikacijom otkupnih vrijednosti u korist zajmodavca te se u toč. II konstatira da je otkupna vrijednost popisanih polica na dan 31. prosinca 2003. godine 777.839,80 EUR. Čl. 7. je određeno da ukoliko zajmoprimac u ugovorenom roku (12 mjeseci od dana doznake) ne vrati zajam s pripadajućim kamatama (kamate po kamatnoj od 8% godišnje obračunate po srednjem tečaju HNB za EUR, obračun kamata se vrši mjesečno i pripisuje glavnici zajma) je zajmodavac ovlašten bez ikakve suglasnosti ili privole zajmoprimca ukupan iznos glavnice i kamata naplatiti iz otkupne vrijednosti polica osiguranja života navedenih u cit. Popisu. Navedeni ugovor ima ukupno 18 dodataka i to: I. Dodatak od 19. prosinca 2003. godine kojim se odobrava povećanje glavnice, II. Dodatak od 29. prosinca 2003. godine kojim se odobrava povećanje glavnice, III. Dodatak od 23. srpnja 2004. godine kojim se konstatira da se obračunata kamata pripisuje glavnici te da se odobrava povećanje glavnice, IV. Dodatak od 11. studenoga 2004. godine kojim se produžava rok korištenja zajma, obračunata kamata pripisuje glavnici te odobrava povećanje glavnice, V. Dodatak od 23. prosinca 2004. godine kojim se odobrava povećanje glavnice, a obračunata kamata pripisuje glavnici, VI. Dodatak od 31. prosinca 2004. godine kojim se obračunata kamata pripisuje glavnici, VII. Dodatak od 15. veljače 2005. godine kojim se odobrava povećanje glavnice, a obračunata kamata pripisuje glavnici, VIII. Dodatak od 30. svibnja 2005. godine kojim se odobrava povećanje glavnice, a obračunata kamata pripisuje glavnici, IX. Dodatak od 1. prosinca 2005. godine kojim se odobrava povećanje glavnice, a obračunata kamata pripisuje glavnici, X. Dodatak od 14. prosinca 2005. godine kojim se odobrava povećanje glavnice, XI. Dodatak od 30. prosinca 2005. godine kojim se produžuje rok korištenja za 180 dana, odobrava povećanje glavnice, a obračunata kamata pripisuje glavnici, XII. Dodatak od 30. lipnja 2006. godine kojim se produžuje rok korištenja, a obračunata kamata pripisuje glavnici, XIII. Dodatak od 27. studenoga 2006. godine kojim se odobrava povećanje glavnice, a obračunata kamata pripisuje glavnici, XIV. Dodatak od 31. prosinca 2006. godine kojim se odobrava produženje roka korištenja, a obračunata kamata pripisuje glavnici, XV. Dodatak od 31. siječnja 2007. godine kojim se odobrava povećanje glavnice, obračunata kamata pripisuje glavnici, XVI. Dodatak od 31. prosinca 2007. godine kojim se odobrava produženje roka korištenja i povećanje glavnice, XVII. Dodatak od 31. prosinca 2008. godine kojim se odobrava produženje roka, te XVIII. Dodatak od 31. prosinca 2009. godine kojim se odobrava povećanje glavnice i produženje roka.

Iz cit. analitičkih kartica, konta 15700, konta 15710, konta 1400 i konta 07100, izvoda sa žiro računa, izjava o kompenzaciji i cesiji razvidno je prolongiranje roka povrata zajma, pripis obračunate kamate glavnici zajma te daje I okr. temeljem naprijed cit. ugovora od 18. studenoga 2003. godine i njegovih 18 dodataka u razdoblju od 18. studenoga 2003. godine do 31. prosinca 2009. godine isplatila zajmoprimcu E. d.d. ukupan iznos od 31.316.314,00 kuna, glavnici zajma da su pripisane obračunate kamate u iznosu od 11.939.372,00 kuna od čega je zajmoprimac podmirio ukupno 7.933.258,00 kuna i to isključivo putem cesija i kompenzacija, a stanje predmetnog zajma na dan 31. prosinca 2009. godine da iznosi 35.322.428,00 kuna.

Iz cit. Procedure za promjene po policama, zajam na temelju otkupne vrijednosti i kapitalizacije razvidno je da u navedenom aktu koji je donesen 10. siječnja 2006. godine od strane uprave I okr. nisu definirani uvjeti koji moraju biti udovoljeni da bi se zaključivalo dodatke ugovora o zajmu vezane za produljenje rokova, povrata pozajmljenih novčanih sredstava odnosno odobravanje dodatnih sredstava.

Iz cit. ugovora s D. d.d. od 2. srpnja 2009. godine, 12. siječnja 2009. godine i 15. listopada 2009. godine razvidno je da ih je sklopio I okr. kao zajmodavac s D. d.d. iz S., kao zajmoprimcem o dugoročnom zajmu iz kapitala razvidno je da u istima nema osiguranja tražbine adekvatnim instrumentima osiguranja jer visina odobrenih zajmova (20.000.000,00 kuna, 17.600.000,00 kuna te 10.000.000,00 kuna), prelazi vrijednost nekretnine na kojoj je I okr. upisala hipoteku jer je vrijednost nekretnine prema procjeni vrijednosti..., a kod zajma broj ... nema uopće upisanog založnog prava na nekretnini u visini od 10.000.000,00 kuna, niti postoji dodatno osiguranje predmetnih zajmova zadužnicama potpisanim od ovlaštene osobe zajmoprimca.

Iz cit. Bilance - 012 Ulaganja u zemljišta i građevinske objekte koji ne služe društvu za provođenje djelatnosti razvidno je da su ulaganja I okr. u nekretnine i to poslovnu zgradu u Rijeci, Riva 8, i poslovni prostor u poslovnoj stambenoj zgradi u Z., iskazana kao ulaganja u poziciji aktive bilance na dan 30.9.2009. kao i na dan 31.12.2009. godine.

Iz cit. Odluke o načinu vrednovanja i usklađenja knjigovodstvenog evidentiranja nekretnina u imovini za pokriće tehničkih pričuva koju je uprava I okr. donijela 31. listopada 2008. godine se razvidno je da se u istoj navodi da su na dan donošenja Odluke sve nekretnine priznate u imovini I okr. knjigovodstveno evidentirane sukladno MRS-u 16 primjenom modela revalorizacije i to na način da je imovina evidentirana po fer vrijednosti na datum revalorizacije umanjena za kasnije akumuliranu amortizaciju s priznavanjem učinaka revalorizacije u glavnici (revalorizacijskim pričuvama) te daje uprava I okr. donijela Odluku o namjeri trajnog korištenja u budućnosti kao „ulaganja u nekretnine“ nekretnina poslovne zgrade u R., i poslovne zgrade u Z., te da će I okr. početkom primjene MRS-a 40 pri naknadnom mjerenju ulaganja u nekretnine primjenjivati model fer vrijednosti s tim da će se sukladno odredbama točke 62. MRS-a 40, dotad priznati efekti revalorizacije prema modelu MRS-a 16 zadržati u glavnici (revalorizacijskim pričuvama) do otuđenja ulaganja u nekretnine kad se višak revalorizacije uključen u rezerve može prenijeti u zadržanu dobit te je istaknuto da će se naknadne promjene u fer vrijednosti sukladno MRS-u 40 priznavati u račun dobiti i gubitka te da će se knjigovodstvene evidencije uskladiti s Odlukom u poslovnim knjigama na dan 1. siječnja 2008. godine.

Iz cit. Izvještaja o činjeničnim nalazima od 19. svibnja 2011. godine ovlaštenog revizora T. d.o.o. razvidno je daje revizor konstatirao u predmetnom izvješću daje I okr. na dan 31. prosinca 2009. godine nepravilno klasificirao nekretnine Poslovna zgrada R. i Poslovna zgrada Z. te da s obzirom da je I okr. navedene nekretnine tijekom 2010. godine reklasificirao iz „Nekretnina, postrojenja i opreme“ u „Ulaganje u nekretnine“ revizor je utvrdio da su iste nekretnine trebale biti reklasificirane prije 1. siječnja 2009. godine.

Iz cit. Analitičkog ulaganja PU-1 na dan 31.3.2010. i Analitičkog ulaganja PU-3 na dan 31.03.2010. je razvidno da I okr. nekretninu na adresi Z., ne iskazuje kao imovinu za pokriće matematičke pričuve.

Iz cit. Sistematizacije poslova je razvidno da je istom propisano da vođenje poslova društva vode članovi uprave po sektorima (prodaja osiguranja, organizacija poslovanja, stručni poslovi, financije i računovodstvo i informatički poslovi).

Iz cit. Analitičkog ulaganja PU-3 na dan 30.6.2010. i Analitičkih kartica zajmova razvidno je da I okr. nema evidentiranih zajmova prema društvu D. d.d.

Iz cit. Odluke od 5.4.2007. razvidno je da ju je donijela uprava društva te da se u istoj navodi kako se njome uređuje mjere i postupanja članova uprave i drugih odgovornih osoba u I okr. u svezi osiguranja poslovanja I okr. sukladno propisima, praćenja rizika, donošenja mjera za ograničavanje rizika, provođenje sustava unutarnje kontrole, vođenja poslovne dokumentacije i izvještavanja HANFA-e u ovoj materiji.

Iz cit. Pravilnika - politike i procedure od 28.5.2009. razvidno je da ih je donijela uprava I okr. te se u istom navodi kako se time propisuju uvjeti po kojima se ulažu slobodna financijska sredstva, postupak odobravanja i realizacije, nadležnost i odgovornost za ulaganja u zemljišta, nekretnine itd.

Iz cit. Okvira za sastavljanje financijskih izvještaja razvidno je da se u istom navodi kako se njime utvrđuju temeljni koncepti na kojima počiva sastavljanje i prezentiranje financijskih izvještaja

za vanjske korisnike sa svrhom razvoja budućih Međunarodnih računovodstvenih standarda i razmatranja postojećih Međunarodnih računovodstvenih standarda, promicanje računovodstvenih standarda i postupaka u svezi s prezentiranjem financijskih izvještaja, primjenu Međunarodnih računovodstvenih standarda itd., a koji Okvir da nije Međunarodni računovodstveni standard i stoga da ne definira standarde za bilo koje pitanje iz područja mjerenja ili objavljivanja, ništa u Okviru da nema veću snagu od bilo kojeg pojedinog Međunarodnog računovodstvenog standarda.

Iz cit. Revizorskog izvješća tvrtke C. d.o.o. od 30.4.2010. godine razvidno je da se u istom navodi kako po mišljenju revizorske kuće I okr. financijskim izvješćima prikazuje realno i objektivno u svim značajnijim aspektima financijski položaj I okr. na dan 31.12.2009., kao i rezultate poslovanja te novčani tijek i promjene neto imovine za 2009. godinu sukladno usvojenim računovodstvenim politikama i međunarodnim standardima financijskog izvješćivanja objavljenim u Republici Hrvatskoj.

Iz cit. povijesnog izvotka razvidno je da je u sudski registar kod Trgovačkog suda u Z. pod upisan subjekt čija je tvrtka od 8. listopada 1998. godine E. d.d., od dana 4. siječnja 2006. godine da je tvrtka promijenjena u X. d.d., a s danom 10. srpnja 2014. godine da tvrtka I okr. gasi X. d.d., također da je upisana promjena sjedišta društva s adrese u Z., s danom 16. veljače 2011. godine na adresu u Z. Nadalje je razvidno daje II okr. M. G.-V. u kritično vrijeme upisana kao predsjednica I okr. i to počev od 2. prosinca 2008. godine, te daje s danom 8. veljače 2011. godine prestala biti predsjednik i član uprave I okr. Također je razvidno daje III okr. G. N. u kritično vrijeme upisan kao član uprave I okr. i to počev od 27. travnja 2009. godine.

Iz prekršajne evidencije razvidno je da okrivljenici nisu do sada prekršajno kažnjavani.

U završnom govoru braniteljica navodi da obrana drži kako ovlaštenu tužitelj u ovom postupku nije dokazao da bi okrivljenici počinili prekršajna djela za koja se terete optužnim aktom. okrivljenike se tereti za postupanje protivno odredbi čl. 121 i 122 Zakona o osiguranju iako osnova za isto nema. Naime, ratio te odredbe Zakona jest svrha kojoj matematičke pričuve služe, a taje da služe za pokriće obveza Društva za osiguranje, odnosno da iste predstavljaju zaštitu osiguranika u ugovorima o osiguranju kod kojih se kumuliraju sredstva štednje. Činjenica jest daje I-okr. na dan 30.09.2009.god raspolagalo sa cca 867 mil a na dan 31.12.2009 g. sa cca 899 mil. vrijedne imovine za pokriće matematičke pričuve. Stavljajući spomenute brojke u korelaciju sa činjenicom da se tek 2 posto spomenute ukupne imovine uložilo u spornu nekretninu, lako se može zaključiti da prethodno spomenuta zaštita osiguranika nije bila dovedena u pitanje. Nadalje, upis svog vlasništva u zemljišnim knjigama 1- okr. je još 02.04.2009 ugovorom povjerilo trgovačkom društvu M. d.o.o., no međutim s obzirom je postupak kompleksan, isti nije bio dovršen u trenutku vršenja predmetnog nadzora ovlaštenog tužitelja. Unatoč navedenom, predmetna nekretnina je imala svoju tržišnu vrijednost, a ta se vrijednost dodatno povećavala i prihodima iz najma iste nekretnine. Upravo suprotno navodima ovlaštenog tužitelja, ta nekretnina je i unovčiva, slijedom čega je mogla jamčiti za pokriće obveza iz ugovora o osiguranju. Za slučaj da Sud zauzme drugačiji stav okrivljenici drže, a s obzirom da postupanje okrivljenika nije prouzročilo posljedice, niti je u pitanje bilo dovedeno pokriće obveza 1- okr pravne osobe, da sud postupi u skladu sa čl. 24. podredno u skladu sa čl. 38 Prekršajnog zakona, te okrivljenike oslobodi od kažnjavanja Ovo posebno stoga što 1- okr. pravna osoba od 31.03.2010. g. više ne iskazuje predmetnu nekretninu kao imovinu za pokriće MP-a. Ukoliko za oslobođenje od kažnjavanja sud ne nađe razloga tada se predlaže maksimalno ublažiti kaznu sukladno čl. 38 Prekršajnog zakona uzevši u obzir sve prethodno navedeno kao i činjenicu da djela pod toč. 1 i toč2 optužnog akta predstavljaju jedno produljeno prekršajno djelo, a ne stjecaj dva djela kako je to potpuno neosnovano postavio ovlaštenu tužitelj u predmetnom optužnom aktu. Glede toč. 3 optužnog akta okrivljenici ustraju na tome da istome nije obuhvaćena neposredno odgovorna osoba u smislu odredbe čl. 61 Prekršajnog zakona - a u konkretnom slučaju ta osoba je glavni tarifer I okr. pravne osobe g. N. T., kojemu je taj posao povjeren sve prema sistematizaciji poslova 1- okr od 23.12.2009. g. Budući odgovornost pravne osobe izvire i ovisi o odgovornosti neposredno odgovorne osobe, drugim riječima, odgovornosti pravne osobe nema, ako nema odgovornosti neposredno odgovorne osobe, sasvim je jasno da je u tom dijelu optužni akt manjkav te ga je potrebno odbaciti. Glede toč. 4

optužnog akta okrivljenici ustraju na tome da nije istim, u dovoljnoj mjeri, određeno vrijeme počinjenja prekršaja. Ovlašteni tužitelj svjesno zaobilazi urediti optužni akt na način kako je to predloženo u obrani jer je svjestan da je Uprava - radnje za nepočinjenje kojih se tereti - bila dužna poduzeti odmah po stupanju na dužnost, u koje vrijeme eventualnih počinjenja ovih prekršaja, je već odavno nastupila apsolutna zastara progona. No, to ne priječi sud da razmotri istaknuti prigovor okrivljenika, te sukladno istome odbaci optužni akt, odnosno podredno odbije zbog nastupa apsolutne zastare. Glede toč 4. B) optužnog akta Okrivljenici ponavljaju da prema zajmovima odobrenima društvu D. tijekom 2009. g. 1- okr. društvo ostvarilo kamatni prihod od 5 mil. kn, a kako su sva potraživanja po predmetnim zajmovima (gl+ka) izmirena, Društvo nije imalo osnova navedeno ulaganje smatrati rizičnim. Ovo tim više što su financijski pokazatelji, djelatnost i položaj društva D. na tržištu dobro poznati 1 okr. kroz višegodišnju poslovnu suradnju. Slijedom navedenog nema mjesta terećenju okrivljenika za neispunjavanje obveza po čl. 29 st.2 ZOS-a. Glede toč. 4 C) optužnog akta Okrivljenici drže da se radi o izmišljenom prekršajnom djelu budući niti jednim zakonom nije propisano što predstavlja operativni rizik, pa ovlašteni tužitelj isključivo na temelju slobodne procjene osobe koja vrši nadzor, preširoko pod taj pojam podvodi sve što ne može povesti pod bilo koju drugu odredbu Zakona. Glede toč. 5 optužnog akta okrivljenici i dalje ustraju na činjenici da načinom vrednovanja nekretnina prema MRS 16 korisnici financijskih izvještaja nisu dovedeni u nepovoljniji položaj glede informiranosti iz razloga navedenih u Obrani, dok prelazak na primjenu MRS 40 nema utjecaj na samu visinu materijalne imovine evidentirane u bilanci kao i na obrascu PU-1, zbog čega drže da nisu počinili prekršaj iz čl. 32 Zakona o računovodstvu te ih treba osloboditi. Ovo posebno ako se uzme u obzir da je pojam MSFI (međunarodnih standarda financijskih izvještaja) u RH tek u začetku, te su mjerenja podložna subjektivnosti u odabiru primjene metodologije kao i relevantnosti podataka koji se uzimaju u izračun. Da je 1-okr primjenjivao MRS u skladu sa Zakonom razvidno je i iz revizorskih izvješća kako za 2009. tako i za 2010 godinu iz kojih je razvidno da revizijom nisu utvrđene kao značajne - bilo koja nepravilnost u financijskim izvještajima, a koja se okrivljenima stavlja na teret predmetnim optužnim aktom, već da su sva financijska izvješća za 2009 i 2010 god sačinjena stručno i objektivno te u skladu sa međunarodnim računovodstvenim standardima. Naposljetku okrivljenici drže bitnim da su odmah po rješenju ispravili sve tzv. nepravilnosti za koje se terete ovim optužnim aktom, te daje eventualni stupanj ugrožavanja ili povrede javnog poretka te društvene vrijednosti i discipline bio neznan, slijedom čega ne postoji potreba kažnjavanja. Ovo posebno stoga što postupanje okrivljenika nije prouzročilo nikakve posljedice niti je u pitanje bilo dovedeno pokriće obveza 1-okr. pravne osobe.

U završnom govoru predstavnik I okr. navodi da navedene nepravilnosti ne smatraju protuzakonitim ponašanjem u poslovanju, smatraju da nisu počinjena djela za koja ovlašteni tužitelj govori u optužnom prijedlogu, ako su već i ostvarena obilježja djela smatraju da nema prekršaja jer je stupanj ugrožavanja ili moguće povrede javnog poretka discipline društvenih vrijednosti neznan. Stoga ako se radi o prekršaju, isti je beznačajan te nema potrebe za kažnjavanjem okrivljenih posebno iz razloga jer su okrivljenici sve nepravilnosti ispravili, uredno posluju sukladno Zakonu.

Analizirajući obranu I, II i III okr. i provedeni dokazni postupak, te ocjenjujući dokaze u smislu odredbe čl.88. st.2. PZ-a sudac je našao dokazanim djela okrivljenika koja im se stavljaju na teret činjenično opisana u izreci presude.

Pod toč. 1. i 2. optužnog prijedloga I, II i III okr. se terete da su počinili prekršaj iz čl. 283. st. 1. toč. 9. i st. 2. Zakona o osiguranju jer da kao društvo za osiguranje i odgovorne osobe društva za osiguranje nisu oblikovali odnosno raspolagali imovinom za pokriće matematičke pričuve sukladno člancima 121. i 122. st. 1. toč. 12. cit. Zakona jer su imovinu I okr. za pokriće matematičke pričuve uložili u nekretninu, iako je navedeno ulaganje protivno čl. 122. st. 1. toč. 12 cit. Zakona s obzirom da I okr. pravna osoba nije upisana u zemljišne knjige kao vlasnik nekretnine te dalje takvo protupropisno ulaganje prikazivali u obrascima PU-1 na dane 30. rujna 009. i 31. prosinca 2009. godine na način daje ulaganje imovine za pokriće matematičke pričuve prikazivano ostvarenim u iznosima većim od traženog pokrića, iako su imali osnova kao ostvareni iznos ulaganja prikazati manji iznos koji nije 100% traženog pokrića matematičke pričuve tako da stvarna vrijednost imovine matematičke pričuve na dane 30. rujna 2009. i 31. prosinca 2009. godine, suprotno čl. 121. Zakona o osiguranju nije bila

najmanje jednaka visini traženog pokrića

Iz iskaza ispitanog svjedoka L. B. i provedenih materijalnih dokaza: zapisnika o pregledu poslovanja I okr. od 29. srpnja 2010. godine, obrazaca PU-1 na dan 30. rujna 2009. i 31. prosinca 2009. godine, Analitičkih pregleda ulaganja prema obrascu PU-1 na dan 30. rujna 2009. i 30. prosinca 2009. godine, prikaza zk. uložka broj ... Općinskog građanskog suda u Z. sa službenom zabilježkom Agencije od 31. ožujka 2010. godine, nedvojbeno je utvrđeno da okrivljenici kritičnih zgoda nisu oblikovali odnosno raspolagali imovinom za pokriće matematičke pričuve sukladno čl. 122. st. 1. toč. 12. Zakona o osiguranju prema kojoj odredbi se imovina za pokriće matematičke pričuve može ulagati u vlasništvo nekretnine i druga stvarna prava na nekretnini ako je vlasništvo ili drugo stvarno pravo na nekretnini upisano u zemljišnoj knjizi u RH u korist društva za osiguranje, ako se od njih ostvaruje prinos, ako je kupovna cijena bila određena procjenom ovlaštenog sudskog vještaka te ako su oslobođene svih tereta jer su imovinu I okr. pravne osobe u iznosu od 20.135.338,00 kuna za pokriće matematičke pričuve sa stanjem dana 30. rujna 2009. godine uložili u nekretninu - poslovni prostor u poslovnoj stambenoj zgradi bruto površine od 923,49 m² u Z., upisanu u zk. u.br. ..., k. c. br. ... k. o. T., kod Općinskog građanskog suda u Z., iako I okr. nije upisana u zemljišne knjige kao vlasnik predmetne nekretnine, i jer su imovinu I okr. pravne osobe u iznosu od 19.707.366,00 kuna za pokriće matematičke pričuve sa stanjem dana 31. prosinca 2009. uložili u nekretninu- poslovni prostor u poslovnoj stambenoj zgradi bruto površine od 923,49 m² u Z., upisanu u zk. u. br. ... k č br ... k o T. kod Općinskog građanskog suda u Z., iako I okr. nije upisana u zemljišne knjige kao vlasnik predmetne nekretnine, te su takva protupropisna ulaganja prikazivali u Pregledu ulaganja imovine za pokriće matematičke pričuve ostvarenim u većem iznosu od traženog pokrića, iako su imali osnova kao ostvareni iznos ulaganja prikazati na dan 30. rujna 2009. samo 97,68% traženog pokrića a na dan 31. prosinca 2009. svega 97,81% traženog pokrića matematičke pričuve čime su postupili protivno čl. 121. Zakona o osiguranju kojim je propisano da vrijednost imovine za pokriće matematičke pričuve mora u svakom trenutku biti najmanje jednaka visini traženog pokrića.

Okrivljenici u pisanoj obrani priznaju da su manji dio imovine (2,32% na dan 30. rujna 2009. i 2,19% na dan 31. prosinca 2009.) uložili uz spornu nekretninu iz razloga što ista s obzirom na svoje karakteristike unovčiva i može jamčiti pokrivanju obveza iz ugovora o osiguranju, tržišna vrijednost iste je da se dodatno povećavala i prihodima iz najma iste nekretnine, a M. d.o.o. da je od 2009. godine za I okr. obavljao poslove pripreme dokumentacije radi zemljišnoknjižnog upisa i poslove potvrđivanja elaborata o etažiranju za spornu nekretninu te da je upis zemljišnoknjižnog vlasništva u RH kompleksan zbog složenosti radnji potrebne dokumentacije, a koje okolnosti koje okrivljenici navode kao razloge prekršaja njih ne ispričavaju od odgovornosti za počinjeni prekršaj, budući su se kod oblikovanja odnosno raspolaganja imovinom za pokriće matematičke pričuve bili dužni pridržavati naprijed cit. odredbi Zakona o osiguranju.

Pod toč. 3. i 4./a, b, c optužnog prijedloga II i III okr. se terete da su počinili prekršaj iz čl. 285. st. 1. toč. 1. Zakona o osiguranju jer da kao članovi uprave društva za osiguranje nisu izvršavali obveze člana uprave sukladno čl. 29. st. 1., 2. i 5. cit. Zakona. Odredbom čl. 29. st. 1. cit. Zakona propisano je da članovi uprave moraju osigurati poslovanje društva za osiguranje sukladno odredbama Zakona o osiguranju odnosno drugim zakonima kojima se uređuje poslovanje društva za osiguranje.

Iz iskaza ispitanog svjedoka L. B. i provedenih materijalnih dokaza: zapisnika o pregledu poslovanja I okr. od 29. srpnja 2010. godine, polica I okr. broj ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ... i ..., podneska I okr. naslovljenog kao Arhiva - popis dokumentacije, nedvojbeno proizlazi da II i III okr. kritičnih zgoda nisu izvršavali svoje obveze koje imaju kao članovi uprave društva za osiguranje jer protivno čl. 29. st. 1. Zakona o osiguranju nisu osigurali poslovanje I okr. sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima i to čl. 970. st. 3. i 981. st. 2. jer prilikom sklapanja ugovora o osiguranju života trećih osoba za slučaj smrti i doživljenja nisu ugovorili zakonom nužni pristanak osiguranika na sklapanje ugovora o osiguranju i imenovanje korisnika.

Iz iskaza ispitanog svjedoka L. B. i provedenih materijalnih dokaza: zapisnika o pregledu poslovanja I okr. od 29. srpnja 2010. godine, ugovora o zajmu broj ... i dodacima navedenom ugovoru, analitičkih kartica konta 15700 zajmovi osiguranicima - otkupna vrijednost police i konta broj 15710 kamate - osiguranici za 2003, 2004, 2005, 2006 i 2007. godinu, analitičkih kartica konta broj 1400 - otkupna vrijednost - kamate i konta broj 07100 - otkupna vrijednost - MPOŽ za 2008 i 2009. godinu,

izvoda sa žiro računa I okr. i Izjave o kompenzaciji i cesiji, te Procedure za promjene po policama, zajam na temelju otkupne vrijednosti i kapitalizaciju, nedvojbeno je utvrđeno da II i III okr. kritičnih zgoda nisu izvršavali svoje obveze koje imaju kao članovi uprave društva za osiguranje jer protivno čl. 29. st. 2. Zakona o osiguranju nisu osigurali praćenje rizika i donijeli mjere za ograničavanje rizika te protivno čl. 29. st. 5. cit. Zakona nisu propisali način obavljanja posla praćenja i ograničavanja rizika. Naime, interni akt I okr. naziva Procedura za promjene po policama, zajam na temelju otkupne vrijednosti i kapitalizaciju koji je bio u primjeni 31. prosinca 2009. godine nije definirao uvjete koji moraju biti udovoljeni da bi I okr. zaključivala anekse ugovora o zajmu odnosno sklapala nove ugovore o zajmu, a vezano za produljenje rokova i povrata pozajmljenih novčanih sredstava odnosno odobravanje dodatnih sredstava čime su članovi uprave I okr. kršili pravila o upravljanju rizikom, a također je to imalo utjecaja i na isplativost i sigurnost kod zajma u iznosu otkupne vrijednosti osiguranja na temelju ugovora o životnom osiguranju odobrenog E. d.d. kao zajmoprimca, a pri čemu se za osiguranje ugovara otkupna vrijednost police životnog osiguranja zajmoprimca vinkulirana u korist zajmodavca jer iz naprijed cit. dokumentacije (ugovora o zajmu s dodacima, analitičkih kartica, izvoda sa žiro računa i izjava o kompenzaciji i cesiji) razvidno da je isplativost zajma neizvjesna zbog neredovitog povrata pozajmljenih sredstava te putem dodataka ugovoru redovitog prolongiranja roka povrata zajma, a obračunate kamate pripisane glavnici zajma čime se povećava izloženost I okr. prema zajmoprimcu E. d.d. s obzirom da priložena dokumentacija ukazuje na takvo postupanje II i III okr. jer je iz iste razvidno daje u razdoblju od 2003. do 31. prosinca 2009. godine isplaćeno cit. zajmoprimcu ukupno 31.316.314,00 kuna, sukladno dodacima glavnici zajma pripisane su obračunate kamate od 11.939.372,00 kuna od čega je zajmoprimac podmirio ukupno 7.933.258,00 kuna što je izvršeno u cijelosti putem kompenzacija i cesija u neredovitim vremenskim intervalima zbog čega je stanje predmetnog zajma na dan 31. prosinca 2012. godine iznosilo 35.322.428,00 kuna. Pripis obračunate kamate glavnici doveo je do povećanja izloženosti I okr. prema zajmoprimcu što uz stalnu prolongaciju rokova povrata ukazuje na neizvjestan povrat klasiranih sredstava, a time se dovodi u pitanje isplativost samog zajma čija svrha svakako nije kontinuirano financiranje tekućeg poslovanja zajmoprimca.

Nadalje, iz naprijed cit. dokaza nedvojbeno je utvrđeno da su II i III okr. kao članovi uprave I okr. propustili donijeti politike i procedure koje se odnose na identificiranje, mjerenje i praćenje kreditnog rizika u dijelu ulaganja iz kapitala i ostalih sredstava, a kojima bi se detaljno odredile faze kreditnog procesa što znači detaljno određivanje procesa odobravanja plasmana, praćenja plasmana, analize kreditnog portfelja, postupanja s problematičnim plasmanima i proces umanjenja vrijednosti plasmana. Tim procedurama i politikama trebalo bi se detaljno odrediti tko i temeljem kojih podloga i analiza donosi odluke o odobrenju zajmova i temeljem čega se zaključuju dodaci ugovora o zajmu te propisati dokumentaciju potrebnu za ocjenu kreditne sposobnosti zajmoprimca, jasno propisati kriterije za utvrđivanje kvalitete instrumenata povrata zajma, tko naručuje procjenu nekretnina i postupanje u slučajevima kad zajmoprimac ne vraća sredstva ili ne plaća ugovorenu kamatu i si. koji propusti su razvidni iz dokumentacije koja se odnosi na odobravanje zajmova društvu D. d.d. kod kojih ulaganja I okr. u zajmove iz kapitala i ostalih sredstava nisu bila osigurana adekvatnim instrumentima osiguranja jer kod ugovora o zajmu br. ... i ... visina odobrenih zajmova prelazi za 34.892.199,00 kuna vrijednost nekretnine na koju je I okr. upisala hipoteku, a kod zajma ... I okr. nije upisala založno pravo na nekretnini u visini od 10.000.000,00 kuna niti su isti bili dodatno osigurani zadužnicama kako se u predmetnim ugovorima navodi.

Također, činjenica da I okr. do 31. prosinca 2009. godine nije na prikladan način ustrojila informatički i informacijski sustav ukazuje na postojanje značajnog operativnog rizika u poslovanju I okr. jer je iz iskaza ispitanog svjedoka D. K. i zapisnika o pregledu poslovanja od 29. srpnja 2010. godine nedvojbeno utvrđeno kako I okr. pristup Internetu ostvaruje preko infrastrukture društva E. d.d., a informatički sustav I okr. da je integralni dio informatičkog sustava E. d.d., jer I okr. nije samostalno održavala vlastiti računalni sustav te je dopustila da bazama podataka pristupa niz korisnika iz domene E.hr koji nisu njeni zaposlenici kao i da se radne stanice nalaze u domeni E.hr koju I okr. dijeli s društvom E. d.d. pri čemu su posao obavljali nedovoljno stručno kvalificirani zaposlenici, a pohrana pričuvne kopije podataka u prostoru društva L. d.o.o. se obavlja bez sklopljenog ugovora uz dostupnost djelatnicima društva L. d.o.o. sefu u kojem se nalaze kopije kao isključivim imateljima ključeva tog sefa, a također da I okr. nije posjedovala niti licencu za korištenje servera kojim se u svom poslovanju koristi. Ovako neprikladno ustrojen informacijski i informatički sustav

po ocijeni suca predstavlja značajan operativni rizik u poslovanju I okr. obzirom da na način na koji je isti kod I okr. bio ustrojen se može negativno odraziti na obavljanje poslova I okr. kao društva za osiguranje. Ovo neovisno o primjedbama i pitanjima branitelja koji se odnose na nepostojanje obvezujućih normi u ocijeni prikladnosti informacijskog sustava, jer je prema čl. 29. st. 2. i 5. Zakona o osiguranju obveza članova društva za osiguranje upravo da osiguraju praćenje rizika kojima je društvo izloženo i donesu mjeru kojom će društvo rizike ograničavati kao i da propišu način obavljanja navedenog posla, a što II i III okr. nisu činili.

Pod toč. 5. optužnog prijedloga I, II i III okr. se terete da su počinili prekršaj iz čl. 32. st. 1. toč. 12. i st. 2. Zakona o računovodstvu jer da nisu sastavljali i prezentirali godišnje financijske izvještaje primjenom Međunarodnih standarda financijskog izvještavanja konkretno da nisu primijenili odredbe Međunarodnog računovodstvenog standarda 40 Ulaganje u nekretnine, a što su bili dužni kod ulaganja u nekretnine koje im ne služe za provođenje djelatnosti.

Iz iskaza ispitanog svjedoka L. B. i provedenih materijalnih dokaza: zapisnika o pregledu poslovanja I okr. od 29. srpnja 2010. godine, Bruto bilance I okr. na dan 30. rujna 2009. godine i 31. prosinca 2009. godine, Odluke I okr. o načinu vrednovanja i usklađenju knjigovodstvenog evidentiranja nekretnina u imovini za pokriće tehničkih pričuva od 31. listopada 2009. godine, nedvojbeno je utvrđeno da I, II i III okr. sa stanjem na dan 30. rujna 2009. i 31. prosinca 2009. godine ulaganja I okr. u nekretnine evidentirane kao ulaganja u zemljišta i građevinske objekte koji ne služe društvu za provođenje djelatnosti nisu ispravno vrednovali u skladu s odredbama MRS 40 Ulaganje u nekretnine prema kojima je promjene vrijednosti nekretnina koje ne služe vlasniku za provođenje djelatnosti potrebno, uz korištenje modela fer vrijednosti ili modela troška, priznavati kao dobit ili gubitak u računu dobiti i gubitka, a ne iskazivati kroz kapital kako su okrivljenici činili.

Naime, u financijskim izvještajima I okr. ulaganja I okr. na naprijed navedene dane u nekretnine — poslovnu zgradu u R., i poslovni prostor u poslovno-stambenoj zgradi u Z., knjižena su kao ulaganja na poziciji aktive bilance - 012 Ulaganja u zemljišta i građevinske objekte koji ne služe društvu za provođenje djelatnosti čime su okrivljenici postupili suprotno odredbama Međunarodnih standarda financijskog izvještavanja koje su s obzirom da I okr. kao društvo za osiguranje sukladno čl. 3. st. 5. Zakona o računovodstvu je razvrstan u velike poduzetnike dužni primjenjivati. Društva za osiguranje su prema čl. 4. st. 2. Zakona o računovodstvu i čl. 140. Zakona o osiguranju dužna prikupljati i sastavljati knjigovodstvene isprave, voditi poslovne knjige te sastavljati financijske izvještaje sukladno Zakonu o računovodstvu i na temelju propisa donesenih temeljem cit. Zakona, poštujući pri tome računovodstvene standarde i temeljna načela urednog knjigovodstva. Računovodstveni postupci u pogledu ulaganja društva za osiguranje u nekretnine propisani su Međunarodnim računovodstvenim standardom 40 Ulaganje u nekretnine (MRS 40) za razliku od Međunarodnog računovodstvenog standarda 16 Nekretnine, postrojenja i oprema (MRS 16) kojim su propisani računovodstveni postupci glede nekretnina koje koristi njihov vlasnik. I okr. je u svojim financijskim izvještajima evidentirala naprijed cit. nekretnine kao one koje ne služe društvu za provođenje djelatnosti, a na iste je primjenjivala MRS 16, iako su sukladno naprijed navedenom bili dužni ulaganja u navedene nekretnine evidentirati u skladu s odredbama MRS-a 40 i uz korištenje modela fer vrijednosti ili modela trošak ulaganja u cit. nekretnine priznavati kao dobit ili gubitak u računu dobiti i gubitka.

Iskaze ispitanih svjedoka sudac je u potpunosti prihvatio i poklonio im vjeru, jer su oni uvjerljivo i detaljno iskazivali o činjenicama koje su uočili vršeći nadzor nad poslovanjem I okr., svjedoci su kao viši savjetnici HANFE stručne osobe, a svoja saznanja o prekršajima temeljili na obavljenom nadzoru nad poslovanjem I okr. u predmetu nadzora priznavanja i mjerenja te objavljanja i prezentiranja ulaganja u nekretnine i upravljanja rizicima vršeći neposredan nadzor

uvidom u svu pravno relevantnu dokumentaciju, odnosno neposredan nadzor nad sigurnosno-tehničkim uvjetima poslovanja I okr. kroz pregled informacijskog sustava I okr., a činjenice o kojima om iskazuju proizlaze i iz svih naprijed cit. materijalnih dokaza. Stoga sudac nije našao niti jedan razlog da bi u njihove iskaze posumnjao.

Prijedlog da se od tužitelja zatraži nadopuna optužnog akta u pogledu vremena počinjenja djela navedenih i opisanih u točki 4. optužnog prijedloga, nije prihvaćen jer je tužitelj kao vrijeme počinjenja prekršaja iz toc. 4. naveo „do zaključno 31. prosinca 2009. godine“ pa stoga optužni prijedlog u ovom dijelu po ocjeni suda sadrži sve što je potrebno da bi sud po njemu mogao postupati.

Obranu I II i III okr. kojom poriču prekršaje i navode da se ne osjećaju krivima za djela koja im se stavljaju na teret, sudac nije prihvatio ocjenjujući je neuvjerljivom i protivnom provedenim dokazima te stoga usmjerenom isključivo na izbjegavanje prekršajne odgovornosti.

U dijelu u kojem okrivljenici navode razloge svog postupanja opisanog u toč. 1. izreke presude, sudac je obranu ocijenio irelevantnom jer okolnost koju okrivljenici navode kao opravdanje postupanja protivno čl. 122. toč. 12. i 121. Zakona o osiguranju u smislu da se radilo o nedostajućem iznosu od svega 2,32% odnosno 2,19% nevažna je s obzirom da je čl. 121. cit. Zakona propisano da vrijednost imovine za pokrićem matematičke pričuve mora u svakom trenutku biti najmanje jednaka visini traženog pokrića.

Irelevantni su i navodi obrane kojom okrivljenici ističu nepostojanje prekršaja postupanja protivno čl. 970. st. 3. i 981. st. 2. Zakona o obveznim odnosima iz razloga koje navode, a to su da su osiguranici po ugovorima o osiguranju života trećih osoba za slučaj smrti i doživljenja bili kontinuirano ugovorne stranke i po prethodno sklopljenim policama, jer navedene odredbe Zakona o obveznim odnosima propisuju daje u slučaju kad se osiguranje odnosi na slučaj smrti nekog trećeg za pravovaljanost ugovora potrebna pisana suglasnost treće osobe dana u polici ili u odvojenom pismenu prilikom potpisivanja police odnosno ako se osiguranje odnosi na život neke druge osobe, da je za određivanje korisnika potrebna i njezina pisana suglasnost, zbog čega eventualna pravovaljanost prethodno sklopljenih policica nije odlučna za postojanje ovog konkretnog prekršaja postupanja II i III okr. protivno čl. 29. st. 1. Zakona o osiguranju prilikom potpisivanja policica broj ..., ..., ..., ... i ... u kojima je kao i u odvojenim pismenima potrebna pisana suglasnost osiguranika nedostajala i to kako u pogledu sklapanja osiguranja tako i u pogledu imenovanja korisnika.

Sudac nije prihvatio niti obranu okrivljenih kojom poriču prekršaj činjenično i pravno opisan u toč. 2 izreke presude, a koji se odnosi na propust članova uprave I okr. da osiguraju praćenje rizika kojima je I okr. izložena u pogledu isplate na ime zajma E. d d i nedonošenje odgovarajućih procedura u svezi kreditnog rizika kod zajmova društvu D. d.d. a u kojoj obrani okrivljenici ističu kako je društvo uspješno upravljalo rizikom i kapitalom tijekom 2009. kada je bilo najprofitabilnije društvo u RH što znači da su uspješno upravljali ulaganjima i rizicima, jer te činjenice nisu odlučne za postojanje prekršaja koji se članovima uprave stavlja na teret s obzirom da nije presudno da su njihovi propusti doista imali negativan utjecaj na postizanje ciljeva, ali su svakako predstavljali opasnost za postizanje ciljeva, jer je iz provedenih dokaza nedvojbeno utvrđeno da kao osobe koje vode poslovanje I okr nisu skrbili da se detaljno propiše postupak ulaganja imovine u zajmove u iznosu otkupne vrijednosti osiguranja na temelju ugovora o životnom osiguranju te procedure i uvjete za odobravanje, prolongiranje i praćenje takvih zajmova kod zajmoprimca E. d.d. i da se propiše politike i procedure za praćenje kreditnog rizika u dijelu ulaganja iz kapitala kod odobravanja zajmova društvu D. d.d.. Na navedenu opasnost negativnog utjecaja za postizanje ciljeva ograničavanja rizika u poslovanju također je upućivala i činjenica neprikladno ustrojenog informatičkog i informacijskog sustava te nemogućnosti samostalnog održavanja vlastitog računalnog sustava, načina pristupa važnim podacima i njihovog čuvanja, itd.. Stoga je njihov dokazni prijedlog da se od Ministarstva financija pribave podaci o uplaćenom porezu na dobit od strane I okr., odnosno za ostala društva za osiguranje u RH, kao dokaz o uspješnosti njihovog poslovanja tijekom godina 2009. - 2011. odbijen kao nevažan i usmjeren na izbjegavanje prekršajne odgovornosti.

Također poricanje prekršajne odgovornosti II i III okr. za prekršaj iz toč. 3. i 4. optužnog prijedloga nije osnovano jer je za postojanje njihove prekršajne odgovornosti za prekršajna djela iz čl. 285. st. 1. toč. 1. Zakona o osiguranju odlučna činjenica da su oni u kritično vrijeme bili predsjednica uprave I okr. (II okr.) odnosno član uprave I okr. (III okr.) koji su bili dužni izvršavati obveze člana uprave u skladu s čl. 29. cit. Zakona i bili dužni osigurati poslovanje društva za osiguranje u skladu s odredbama Zakona o osiguranju i drugim zakonima kojima se uređuje poslovanje društva za osiguranje, bili dužni osigurati praćenje rizika i donijeti mjere za ograničavanje rizika te propisati način praćenja rizika i mjere za ograničavanje rizika, a koje odredbe cit. Zakona isključuju odgovornost bilo

koje druge osobe osim članova uprave pa tako i osoba na nižoj razini društva kako to ističu okrivljenici. Upravo stoga odbijen je dokazni prijedlog da se kao svjedok ispituje N. T. koji je prema navodima obrane u spornom periodu bio neposredno odgovorna osoba za izdavanje polica osiguranja i pribavu suglasnosti.

Napokon, nije od važnosti niti razlog („koncept očuvanja financijskog kapitala“) kojem su se okrivljenici rukovodili prilikom vrednovanja ulaganja u nekretnine Poslovna zgrada u R. i Poslovni prostor u poslovnoj stambenoj zgradi u Z., a koje im ne služe za obavljanje djelatnosti, jer su sukladno naprijed cit. odredbama Zakona o računovodstvu kao veliki poduzetnici bili dužni primjenjivati Međunarodne standarde financijskog izvještavanja i prikupljati i sastavljati knjigovodstvene isprave, voditi poslovne knjige i financijske izvještaje sačinjavati sukladno cit. Zakonu poštujući pri tome računovodstvene standarde. Valja istaknuti da sud u postupku nije vezan ničijem mišljenju, pa tako niti mišljenjem revizora C. d.o.o., dioničarima I okr. o financijskim izvješćima I okr. kao realnom pokazatelju financijskog položaja I okr. i promjenama imovine sukladno računovodstvenim politikama i MSFI jer je iz provedenih dokaza nedvojbeno utvrđeno kako okrivljenici svoja ulaganja u nekretnine koje ne služe društvu za provođenje djelatnosti nisu ispravno vrednovali sukladno MRS 40 kao ulaganja u nekretninu, što su se u konačnici i obvezali činiti ubuduće Odlukom koju su donijeli 31. listopada 2009. godine. Nastavno na to odbijen je i dokazni prijedlog za saslušanjem ovlaštenih osoba revizora C. d.o.o. kojeg revizora je mišljenje već dostavljeno u sudski spis kao nepotrebno i nevažno, te iz istog razloga i dokazni prijedlog za provođenjem financijskog vještačenja na okolnost o utjecaju prelaska na MRS 40 na visinu materijalne imovine.

Također odbijen je i prijedlog hraniteljice za ponovnim saslušanjem na glavnoj raspravi već izvanraspravno saslušanih svjedoka jer je sud postupajući u skladu s ovlaštenjem iz čl. 167. st. 7. PZ-a, a budući se nisu bili ostvarili uvjeti za održavanje glavne rasprave dana 7.10.2014. i 18.02.2015. izvanraspravno ispitao svjedoke L. B. i D. K. koji su se pozivima za ove rasprave odazvali, a zapisnike o njihovom ispitivanju sudac je pročitao u dokaznom postupku na glavnoj raspravi dana 29. travnja 2015. godine, te nikakve potrebe za njihovim ponovnim ispitivanjem na glavnoj raspravi nije bilo.

Slijedom iznesenog, u ponašanju I, II i III okr. stekla su se sva obilježja prekršajnih djela iz naprijed cit. kažnjivih odredbi zbog čega je sudac okrivljenike proglasio krivima i izrekao im novčane kazne.

Pritom valja istaknuti da se optužnim prijedlogom okrivljenici terete za pet prekršajnih djela, međutim sudac je ocijenio da propusti I, II i III okr. činjenično opisani u toč. 1. i 2. optužnog prijedloga čine jedno prekršajno djelo iz čl. 283. st. 1. toč. 9. i st. 2. Zakona o osiguranju, a da propusti II i III okr. činjenično opisani u toč. 3. i 4./a,b,c optužnog prijedloga čine jedno prekršajno djelo iz čl. 285. st. 1. toč. I. Zakona o osiguranju, pa je na njih primijenio odredbu čl. 39. st. 3. PZ-a nalazeći da se radi o dva produljena prekršajna djela, a ne o četiri prekršajna djela počinjena u realnom stjecaju kako to tvrdi tužitelj u svom optužnom prijedlogu, jer propusti s obzirom na način počinjenja, njihovu vremensku povezanost i druge okolnosti koje ih povezuju čine jedinstvenu cjelinu.

Prilikom odmjere novčane kazne sudac je vodio računa o stupnju krivnje, opasnosti djela i svrsi kažnjavanja, kao i o imovinskom stanju okrivljenika, te je olakotnim cijenio dosadašnju prekršajnu nekažnjavanost, protek vremena i da su otklonili sve nedostatke uočene nadzorom od 29. srpnja 2010. prema rješenju HANFA-e od 4. studenoga 2010., dok otegotnih okolnosti u postupku nije bilo. Posebno je kod odmjere kazne I, II i III okr. za djelo iz čl. 283. st. 1. toč. 9. i st. 2. Zakona o osiguranju cijenio da je u međuvremenu stupio na snagu Zakon o izmjenama i dopunama cit. Zakona (NN 54/13) koji u čl. 35. propisuje posebni minimum novčane kazne od 500.000,00 kuna za I okr. umjesto dotadašnjih 750.000,00 kuna, i posebni maksimum novčane kazne od 1.000.000,00 kuna umjesto dotadašnjih 1.500.000,00 kuna, a za II i III okr. propisuje posebni maksimum od 50.000,00 kuna umjesto dotadašnjih 80.000,00 kuna koji propis je za okrivljenike blaži pa gaje u smislu čl. 3. st. 2. PZ-a valjalo kao takvog i primijeniti. Za izrečene novčane kazne sudac smatra da su primjerene za izražavanje društvenog prijekora zbog počinjenog prekršaja i da će utjecati na počinitelje i sve ostale da ubuduće ne čine prekršaje, te na svijest građana o povredi javno poretka društvene discipline i drugih društvenih vrijednosti, te pravednosti kažnjavanja njihovih počinitelja.

Na temelju u izreci citiranih odredbi Prekršajnog zakona okrivljenici su dužni naknaditi troškove postupka u paušalnom iznosu odmjerenom prema složenosti i duljini trajanja postupka.

U Zagrebu, 4. svibnja 2015. godine

Zapisničarka
G. K. R., v.r.

Sutkinja
A. M., v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude ovlaštene osobe mogu podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi pisano Visokom prekršajnom sudu Republike Hrvatske u dva istovjetna primjerka putem ovog Suda na adresu Prekršajni sud u Zagrebu, Zagreb, Avenija Dubrovnik 8, pozivom na gornji broj.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik
G. K. R.